ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 56 (4556) СУБОТА, 28 БЕРЕЗНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Японія може дати нам вигідний кредит

Японці розглядають можливість надання Україні ієнового кредиту в еквіваленті 5 мільярдів доларів. Про це повідомив міністр економіки України Богдан Данилишин, **передає УНІАН**. За його словами, цю тему обговорювали під час переговорів між Прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко, главою уряду Японії Таро Асо, міністром фінансів Японії Каору Йосано та керівництвом Японського банку міжнародного співробітництва. Для цього наступного тижня Японія відправить до України експертів для остаточного визначення умов і напрямів використання кредиту. Данилишин зазначив, що Японія зацікавлена в наданні такого кредиту, оскільки це сприятиме розширенню ринку збуту японських товарів і послуг.

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...то запропонував би переглянути кількість радників у всіх структурах. Хіба голова стає розумнішою від їх кількості? Крім цього, в нас забагато благодійних фондів, які здебільшого служать прикриттям різних махінацій...

Іван ТЮТЮННИК.
Переяслав-Хмельницький Київської області.

Дороги стануть придатними для їзди тільки з 1 травня

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Принаймні до цього часу мають завершитися роботи з ліквідації ямковості на автомобільних дорогах державного значення. А от автошляхам місцевого значення доведеться зачекати аж до 1 червня.

Про це під час прес-конференції повідомив голова Державної служби автомобільних доріг України (Укравтодор) Вадим Гуржос. І додав, що і фінансування, і всі необхідні матеріали для ремонту доріг є. Цього року на розвиток автошляхів загального користування виділено 16 млрд. грн., що на 6 млрд. більше, аніж минулого. Тож ремонтні роботи буде завершено у визначені строки. А загалом, за даними пана Гуржоса, нині ямами, вибоїнами та деформаціями уражена чверть протяжності доріг, а це близько 42 тис. км.

СТОР. 4

Регіонали протестують...

Учора на Майдані Незалежності відбулася акція протесту «Скажи кризі стоп!», організована Партією регіонів. Як повідомив представник міліції, на мітинг зібралося близько п'яти тисяч учасників.

Виступаючи на мітингу, лідер Партії регіонів Віктор Янукович закликав усіх українців об'єднатися й відправити у відставку Президента та уряд. Лідер ПР зазначив: «Ми закликаємо український народ об'єднатися заради майбутнього наших дітей, заради спокійного життя наших старих і прибрати цю владу. Це наш з вами обов'язок. У всі важкі часи для нашої країни наші предки знаходили в собі сили об'єднуватися й перемагати». Водночас він підкреслив, що нині настає момент істини для країни.

Також лідер ПР звинуватив владу у знищенні правоохоронної та судової системи.

СТОР. 2

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

У тарілці школяра — лише половина норми

Вартість харчування учня початкового класу в Донецькій області в середньому становить 3 гривні 30 копійок на день. Ці гроші виділяють місцеві бюджети. І хоча ця сума порівняно з минулим роком зросла, вона не «дотягує» до норми, визначеної постановою уряду. За цією нормою вартість гарячого сніданку учня молодшого класу повинна становити не менше 6 гривень.

Більшості із 1100 шкіл області надають гаряче харчування (ним охоплено три чверті загальної кількості учнів з 1 по 11 класи), а в 20 школах немає умов для приготування страв із урахуванням санітарних правил і норм, тож там учні отримують лише буфетну продукцію. За рахунок місцевих бюджетів снідають та обідають діти з пільгових категорій: сироти, діти, які залишилися без піклування батьків, потерпілі від аварії на ЧАЕС, діти з малозабезпечених сімей. Вартість харчування школярів пільгових категорій вища за середню і становить 4 гривні 29 копійок на день, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

«Дім осідає, до квартири страшно заходити...»

Минуло десять днів, як у шахтарському місті Суходільську в землю пішла ціла однокімнатна квартира двоповерхового житлового будинку по вул. Виставкіна. «Голос України» поцікавився перебігом ремонтних робіт, для чого зустрівся з деякими мешканцями. Олена Наумова, Світлана Краснянська та Лідія Козирєва, які залишилися без житлової площі, висловили невдоволення ходом ремонту. Вони стверджують, що складними відбудовними роботами займаються працівники ЖЕКу, які не мають спеціальної кваліфікації.

СТОР. 4

До літнього часу треба добре підготуватися

Цими вихідними країна переходить на літній час. У ніч на неділю, 29 березня, стрілки годинника треба буде перевести на годину вперед. Лікарі впевнені, що організм підготує себе сам, однак йому все-таки треба допомогти.

У більшості людей організм самостійно пристосовується до майбутньої зміни біоритму. Однак так чи інакше у більшості виникне потреба лягти спати раніше, а якщо її немає — потрібно постаратися зробити це самому. Це робиться для того, щоб людина виспалася і прокинулася раніше. До дзвінка будильника. Безпосередньо в «перехідні» вихідні потрібно просто відпочивати, не нервувати, не влаштовувати ніяких заходів з пізнім завершенням. Найкраще погуляти в парку, сходити в басейн або прийняти розслаблюючу ванну. А після переходу організму знадобиться ще приблизно кілька тижнів, щоб остаточно звикнути до нового часу.

КОРОТКО

- Уряд затвердив порядок оренди житла з викупом, а також порядок переведення підприємств на резервні види палива.
- Редактора славутської газети «Трудівник Полісся» на посаді поновив суд.
- Податківці викрили незаконне відшкодування ПДВ на суму 52,5 млн. грн.
- «Чумацький шлях» до південних регіонів прокладають дрогобицькі солевари.
- Якореукладальник, побудований херсонськими корабелами, вирушить до берегів Норвегії.

(За повідомленнями Укрінформу).

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Можна прогнозувати новий виток протистояння

Доки українська делегація у Брюсселі домовлялася про інвестиції у вітчизняну ГТС, регіонали заговорили про масові акції протесту, що їх вони планували розпочати 27 березня. Головна теза: 100 днів, надані уряду для реалізації антикризових заходів, минули. Нічого не змінилося, а відтак усі мають піти у відставку.

Так, один із лідерів ПР Борис Колесніков сказав, що регіони мають бажання розпочати процедуру імпічменту Президента. Згодом лідер регіоналів Віктор Янукович уточнив: партія виступає за дострокові вибори глави держави і Верховної Ради восени цього року. І попередив: якщо уряд у найближчий сесійний тиждень не внесе пакет антикризових законів, то регіонали заблокують роботу парламенту.

Щоправда, акції ПР розпочала трохи раніше. Місцеві ради, де більшість належить Партії регіонів, провели сесії, на яких висунули вимогу відставки Президента і уряду. У четвер відбулося і виїзне засідання опозиційного уряду. Регіонали вирішили стартувати у Сімферополі. Однак із заявлених 10 тисяч в столиці автономії на акцію протесту з'явилося вдвічі менше.

Не дивно, що аналітики і політологи заговорили про даремне витрачання часу і партійних чи спонсорських коштів. Вони висловили переконання, що спроби провести протестні акції — не більш як пропагандистська кампанія, щоб виборці не забули про існування Партії регіонів. На їхню думку, дієвішим заходом буде блокування трибуни Верховної Ради, яке може дати результат у вигляді дочасних виборів.

Водночас більшість політиків критично поставилися до акцій, запланованих Партією регіонів. А Голова Верховної Ради Володимир Литвин закликав ініціаторів і організаторів акцій припинити їх і організувати плідну роботу всіх гілок влади.

І ще одне. Цими днями минуло десять років від загибелі в автокатастрофі В'ячеслава Чорновола. Учора Генеральний прокурор Олександр Медведько не виключив можливості ексгумації останків відомого політика для встановлення істини: його загибель — то випадковість чи спланована акція?

Оглядачі звернули увагу і на те, що регіонали подали у Верховну Раду проект постанови про створення нової тимчасової слідчої комісії, яка має встановити істину у справі отруєння Віктора Ющенка. На чолі комісії хочуть бачити свого однопартійця Володимира Сівковича, який очолював ТСК, котра вже розслідувала цю справу у 2004-2005 роках. А до її складу включити нинішніх опонентів глави держави з БЮТ і «НУ—НС». Тобто можна прогнозувати новий виток протистояння політиків.

Володимир КОРОЛЮК.

Не потрібно пристрастей там, де треба діяти зважено

Як ми вже повідомляли, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин здійснив робочу поїздку по Житомирщині. Під час спілкування з людьми та на прес-конференції було порушено низку важливих питань.

Дискутувати чи блокувати

Головною проблемою Верховної Ради її глава вважає те, що там не відбувається дискусій, бо переважає прагнення перетиснути, заблокувати, не допустити. За цим стоїть незнання того, що треба робити. Сьогодні треба слухати кожну розумну думку. А де пропозиції, де програма, про яку так багато і палко говорять? Що стосується пакета, який називають антикризовим, то просто гучна назва. Насправді це рішення, які потрібно приймати, в тому числі й з огляду на необхідність співпраці з міжнародними фінансовими інституціями, насамперед з МВФ, що дало б підстави інвесторам дивитися на Україну як на передбачувану і прогнозовану державу.

Володимир Литвин зазначив, що не розуміє такої постановки питання: якщо не буде внесено змін до бюджету, блокуватимемо роботу Верховної Ради. Якщо вважають його нереальним, треба подумати, які прийняти закони, щоб його наповнити. Якщо ж просто порізати, зробивши «реальним», будь-які надії людей на соціальні виплати будуть повністю зруйновані. Нагадав глава парламенту і про те, що згідно з Бюджетним кодексом зміни до бюджету можуть вноситися за наслідками першого кварталу, тобто після 20 квітня. Якщо ж ставиться завдання на місяць заблокувати роботу Верховної Ради і повести народ на вибори, нічого в них не вийде, переконаний Володимир Литвин.

Що змінити, чого не чіпати

Про парламентські вибори В. Литвин сказав так: "Якщо Верховна Рада буде обиратися на такій основі, як сьогодні, це буде трагедія для України. Як мінімум, мають бути відкриті списки. Я реаліст і розумію, що сьогодні вести мову про мажоритарну систему при виборах парламенту рівнозначно тому, що воювати з вітряками. Ні за яких обставин не можна забирати в людей право обирати Президента — це був би політичний злочин. Що стосується місцевих виборів, вони мають бути виключно мажоритарними».

Питання адміністративної реформи сьогодні існує в бурхливій фантазії деяких людей, які не знають, чим зайнятися. В такому вигляді, в якому вони малюють її з допомогою різних радників, вона абсолютно не прийнятна для країни. Бо її здійснення призвело б до того, що послуги були б відсторонені від людей. А укрупнення районів мало б наслідком руйнування районних центрів: якщо з трьох районів зробити один, то соціальна інфраструктура в інших райцентрах буде остаточно зруйнована.

Труба і борги

Звісно, журналістів цікавила точка зору Володимира Литвина щодо рішення про реконструкцію ГТС. Реконструкція газотранспортної системи потрібна, щоб ця система безперебійно поставляла газ до Європи, а ми за транзит отримували гроші. Без тих, хто продає газ, ніякої серйозної розмови не може бути. Ще один момент. За два з половиною мільярди євро треба буде розраховуватися. Той, хто дає гроші, вимагатиме права контролю. Є багато питань, на які Верховна Рада має отримати відповідь. Нам потрібні нормальні відносини як з Росією, так і з країнами ЄС, перекосів бути не може. Але знову почалося нагнітання пристрастей. Не можна забувати: якщо ми реконструюємо газотранспортну систему, все буде блищати, а не буде газу, то чим віддаватимемо борг? Треба працювати спокійно і вдумливо, наголосив В. Литвин.

Чому в Росії дивляться на Україну як на ворога

Сьогодні в Росії формується стійкий образ ворога в особі України. До цього докладають руки деякі російські політики. Водночас ми в Україні даємо підстави деяким російським українофобам говорити про те, що Україна не є державотворчою нацією, бо ніяк не можемо налагодити діалог усередині країни. Насамперед потрібен реалізм у діях українських і російських політиків, наголосив В. Литвин. Ми повинні розуміти, що Росія залежна від України, а Україна від Росії. Цю залежність треба наповнити якісним змістом, щоб це давало економічний результат.

Активнішим має бути діалог на рівні парламентів України і Росії. На цьому рівні спілкуватися простіше — менше умовностей, люди більш розкуті, можуть говорити все, що думають, висловлювати свої політичні позиції, які так чи інакше відбивають настрої різних верств населення, тобто вони говорять те, що думають люди. Бо можна багато критикувати український парламент, але разом з тим це — зріз настроїв і політичних симпатій нашого суспільства. Коли будемо спілкуватися, буде діалог.

Треба розвивати прикордонне співробітництво. Створювати умови для активного спілкування людей. 37 відсотків громадян України стверджують, що мають родичів у Росії. Не менш важливе спілкування в гуманітарній царині — по лінії культури, освіти, науки. Проведення засідань комісій українських і російських істориків дозволяють говорити професійно й предметно про ті проблеми, які дуже чутливі для політиків. Історики, як правило, знаходять спільне наукове бачення складних процесів нашого минулого. Не випадково українські вчені підготували історію України для росіян російською мовою, а російські видали історію Росії для українського читача. Такі підходи дають змогу чути один одного. До цього спонукає життя.

* * *

Народний депутат України Микола Рудченко повідомив, що на подарунки вихованцям дитячих закладів району Володимир Литвин витратив понад 50 тисяч гривень власних коштів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ФОТОФАКТ

Керівник апарату Верховної Ради Валентин Зайчук «... за заслуги перед українським народом у сприянні становленню незалежної держави, здійсненню заходів щодо забезпечення прав і свобод громадян, розвитку демократії, парламентаризму та високий професіоналізм у роботі» за розпорядженням Голови Верховної Ради України вручив нагороди працівникам Верховної Ради. Зокрема, Почесну грамоту ВР України — народному депутату першого скликання Валерію Кухарю.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СПІВЧУТТЯ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття спікеру Сенату Конгресу Сполучених Штатів Америки пану Роберту С. Бірду і спікеру Палати представників Конгресу Сполучених Штатів Америки пані Ненсі Пелозі.

«З глибокою скорботою українські парламентарії сприйняли звістку про загибель дітей внаслідок жахливої авіакатастрофи в штаті Монтана», — йдеться в телеграмах.

Володимир Литвин від імені народних депутатів України і від себе особисто попросив передати найщиріші співчуття та слова підтримки рідним та близьким загиблих і побажав скорішого одужання постраждалим.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття голові Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Сергію Миронову і голові Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Борису Гризлову.

«Українські парламентарії з глибокою скорботою сприйняли звістку про загибель людей внаслідок автокатастрофи у Владимирській області», — сказано в телеграмах.

Володимир Литвин від імені Верховної Ради України і від себе особисто висловив щирі співчуття й слова підтримки рідним і близьким загиблих і побажав якнайшвидшого одужання постраждалим у результаті трагедії.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Регіонали протестують...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А народний депутат від ПР Юрій Бойко зазначив, що тільки ПР зможе захистити людей від економічних негараздів. «Ми повинні підтримати нашого лідера і сказати «Ні цій владі! Так Партії регіонів! Так, Віктор Янукович!», — наголосив він.

Як розповів "Голосу України" народний депутат Валерій Коновалюк, дочасні президентські та парламентські вибори — це єдиний крок виходу із кризи. Це дасть народу можливість висловити свою позицію щодо влади і сформулювати чітку стратегію розвитку країни на найближчі роки.

Сергій МЕЛЬНИК.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Думки дніпропетровців, з якими спілкувався наш власний кореспондент перед мітингом, розділилися. Одні вважають, що час виносити свої «кухонні» обурення на майдани і вимагати кардинальних змін. «Досить мовчки спостерігати війну між керівниками країни! Я вже нічого доброго не чекаю ні від Президента, ні від Прем'єр-міністра. Мені не потрібна «подачка» до пенсії розміром у 7 грн. 50 коп., яка мене принижує, — сказала пенсіонерка Валентина Миколаївна. — Щоб щось змінилося в країні, треба, щоб змінилося обличчя нашої влади. Скільки можна тасувати одну і ту ж колоду?!»

Інші вважають, що такі акції ще більше розхитують суспільство і що в нинішній ситуації це небезпечно й навіть злочинно. «На мітингах справи не вирішуються. Треба нарешті усім вгамувати емоції і амбіції та трохи попрацювати. Словами економіку не врятуєш», — вважає приватний підприємець Володимир Олексійович.

В одному співрозмовники були солідарні: влада забула про народ.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

РІВНЕ

У центрі Рівного, на Театральній площі, встановлено пікет, на якому активісти Партії регіонів роздають листівки з проханням підтримати акцію протесту проти бездіяльності уряду, який і досі не запропонував країні антикризових заходів.

Як повідомив перший заступник голови Рівненського обласного осередку Партії регіонів народний депутат п'ятого скликання Юрій Кічатий, його однопартійці збираються активно долучитися до акції «Стоп криза! Геть помаранчеву владу!».

Олександра ЮРКОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Мітинг у Хмельницькому зібрав майже 3 тисячі чоловік. На головний майдан з'їхалися делегації практично з усіх районів області. Серед учасників як молоді, так і люди старшого віку. У прийнятій резолюції хмельничани не висували вимог до місцевих органів влади, а підтримали загальноукраїнські тези Партії регіонів про якнайшвидше прийняття антикризової програми, внесення змін до бюджету, підвищення мінімальної зарплати і прожиткового мінімуму. В разі невиконання цих вимог мітингувальники висловилися за підтримку пропозиції Партії регіонів припинити роботу Верховної Ради та переобрати всі вищі органи влади в країні.

Ірина КОЗАК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Близько 500 людей вивела на мітинг в Івано-Франківську Партія регіонів. Протестна акція проходила під стінами адміністративного будинку. В руках учасники акції тримали прапори Партії регіонів та Соціалістичної партії і плакати «Схід і Захід проти бездарної влади — разом!», «Сто днів минуло. Скільки ще терпіти?», «Янукович — це стабільність і добробут держави!». Судячи з табличок, крім іванофранківців, тут були представники міст Коломиї, Калуша, Коломийського і Верховинського районів. Вів мітинг колишній народний депутат від Партії регіонів Ігор Зварич. Усі промовці говорили, що сто днів минуло і владі час відповісти за свою бездарну політику, яка призвела до зубожіння народу. Лейтмотивом виступів був заклик «Ні — збанкрутілій політиці Юлії Тимошенко і Віктора Ющенка!»

Дарина НАЗАРЧУК.

Цими днями минуло десять років від загибелі в автокатастрофі В'ячеслава Чорновола

Ловись, рибко...

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Кількість риболовних суден, що ведуть промисел в океанічних водах за межами України, зменшилась із 230 у 1990 році до 14. До того ж лише п'ять суден залишилося в державній власності, але всі перебувають в оренді нерезидентів країни. Така інформація прозвучала під час слухань, проведених **Комітетом Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Микола Присяжнюк (ліворуч) та його заступник Сергій Терещук під час слухань.

На засіданні, на яке запросили представників Мінагрополітики, Держкомрибгоспу, Держрибохорони, Асоціації рибодобувачів, депутати намагалися з'ясувати, як виконується ухвалене парламентським комітетом 17 червня 2008 року рішення «Про сучасний стан та законодавче забезпечення розвитку рибної галузі України». За словами голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Миколи Присяжнюка, тоді було детально проаналізовано стан справ у рибній галузі й окреслено комплекс практичних заходів для виведення її з кризи. За цей час лише поміняли голову Державного комітету рибного господарства, а уряд прийняв дві постанови щодо цієї галузі. І це все! Так і не було розроблено концепцію розвитку, ніхто комплексно не перевіряв діяльність Держкомрибгоспу, не здійснював оцінок стосовно структурних перебудов, які проводить його керівництво. Наслідок такої безконтрольності, вважає Микола Присяжнюк, — затверджені законами України програми розвитку галузі та будівництва суден, як і раніше, не виконуються. Безконтрольність — одна з причин складного стану галузі.

Серед переліку негараздів, які було названо під час засідання: знижується продуктивність рибницьких ставків, втрачається генетичний потенціал, недотримуються технології вирощування риби. Більше того, керівництвом Держкомрибгоспу руйнується система державного контролю за нерестом риби та використанням ресурсів у внутрішніх водоймах. Більшість структурних підрозділів галузі залишаються збитковими. На керівні посади нерідко призначають осіб, які вже були звільнені за корупційні дії. Все це сприяє соціальним протестам громадськості, про що свідчать численні звернення до органів влади. Так, у Криму 211 працівників понад десять місяців не отримують зарплати. «Усі мають знати: парламентським комітетом жодне рішення не буде знято з контролю до його повного виконання», — наголосив Микола Присяжнюк.

Водночас Держкомрибгосп вбачає в розвитку галузі позитивні тенденції. За словами заступника голови цієї структури Василя Черніка, торік зросли показники добування морепродуктів. Було виловлено 224,2 тисячі тонн риби та інших водних живих ресурсів, що на 4,9 відсотка більше, ніж у 2007-му. Основна частка вилову — майже 60 відсотків — припадає на підприємства океанічного промислу.

Галина КВІТКА.

Комуністи готуються до «народного імпічменту»

Комуністична партія має намір у квітні—травні провести масові акції протесту з вимогою імпічменту Президента Віктора Ющенка. Про це на прес-конференції повідомив лідер партії та голова фракції КПУ у Верховній Раді **Петро Симоненко.**

При цьому він уточнив, що Компартія проведе акції протесту у разі, якщо представники парламентських фракцій остаточно не визначаться стосовно початку процедури імпічменту. На думку лідера комуністів, проведення акцій протесту стане своєрідним народним імпічментом.

П. Симоненко також повідомив, що між Блоком Юлії Тимошенко та Партією регіонів було досягнуто домовленості про внесення змін до Конституції, проте після підписання брюссельської декларації цей процес призупинився. «Був підготовлений пакет документів, але це зупинилося у зв'язку з тим, що відбулося в Брюсселі», — цитує лідера КПУ інформагентство «УНІАН». Водночас П. Симоненко не виключив, що переговори про внесення змін до Конституції між цими політичними силами буде продовжено та що все залежатиме від можливих домовленостей стосовно майбутніх президентських виборів. Сьогодні, на його думку, Партія регіонів шукає відповідь на питання, з ким домовлятися: з А. Яценюком чи з Ю. Тимошенко, а Ю. Тимошенко думає над питанням: з А. Яценюком чи з В. Януковичем? Стосовно можливих домовленостей Партії регіонів та БЮТ про зміни до Конституції, то П. Симоненко вважає, що йшлося про створення в Україні двопартійної системи та про можливість «пролонгування повноважень Верховної Ради».

З днем народження, товаришу Матвєєв!

ПРИВІТАННЯ

Сьогодні, 28 березня, — день народження Валентина Григоровича Матвєєва, народного депутата України, відомого політичного, державного і партійного діяча.

Своє трудове життя Валентин Матвєєв почав слюсарем автотранспортної контори № 5 у місті Балаклія Харківської області, працював інструктором-методистом автомобільної контори тресту «Харківнафтогазрозвідка», закінчив Харківський автомобільно-дорожній інститут.

З 1963-го по 1977 рік — на комсомольській роботі, був інструктором, завідуючим організаційним відділом, другим, першим секретарем Балаклійського райкому ЛКСМУ Харківської області, директором Запорізької зональної (міжобласної) комсомольської школи. Це послідовне комсомольське зростання показало його несхитне бажання бути в життєвому вирі сучасності, відкрило дорогу у велику політику.

З 1977-го по 1991 рік — на радянській і партійній роботі, був секретарем виконкому Заводської районної ради народних депутатів м. Запоріжжя, інструктором Запорізького обкому Компартії України, а останні 12 років — в апараті Центрального Комітету Компартії України, де був інструктором, консультантом, завідуючим сектором, заступником завідуючого відділом, завідуючим відділом. Саме в цей період сходинка за сходинкою зростав його організаційно-політичний талант, який досягнув повної готовності до крупномасштабних дій. Та, на жаль, сталися трагічні події серпня 1991 року.

У 1991—1998 роках Валентин Матвєєв, як і раніше, знову серед людей: працював генеральним директором Асоціації малих і середніх підприємств та розвитку підприємництва, очолював Київське представництво АТ «Технокар АГ», був головою правління міжнародної громадської організації «Асоціація Слобожанщина».

З 1998 року — народний депутат України: у третьому скликанні — член Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, у четвертому — голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради, у п'ятому — член Комітету з питань правосуддя, у шостому — член Комітету з питань національної безпеки і оборони.

Виходець із простої сільської сім'ї, Валентин Григорович усе своє свідоме життя самовіддано служить рідній Україні, її трудовому народу. Кожна зустріч народного депутата В. Матвєєва з виборцями, пристрасні і разом з тим виважені виступи з парламентської трибуни, запропоновані ним законопроекти, глибокі статті й інтерв'ю в засобах масової інформації мають велике значення в політичному житті держави і суспільства.

Щиру любов і повагу в людей викликають його беззавітна відданість ідеям правди, добра і честі, соціальної справедливості, чітка обов'язковість у вчинках і надзвичайна відповідальність за доручену справу та інші риси його бійцівського характеру. Можна сказати, що Валентин Матвєєв — це надійний взірець авторитетного, компетентного керівника, висококваліфікованого апаратного працівника.

І саме в цьому проявляється сила душі справжнього комуніста, який ніколи не зрадив партійних ідей, а після контрреволюційного державного перевороту в серпні 1991 року разом з Петром Симоненком, Станіславом Гуренком, Георгієм Крючковим, Адамом Мартинюком та іншими бойовими соратниками зробив усе для того, щоб відновити діяльність Комуністичної партії України, був секретарем ЦК, а нині є членом Президії ЦК КПУ. Був заступником голови парламентської фракції комуністів, у 2000 році виступив ініціатором і організатором Всеукраїнського об'єднання комуністів-депутатів рад усіх рівнів «За соціальну справедливість і народовладдя», яке весь час незмінно очолює.

Кожен, хто знає Валентина Григоровича Матвєєва, вдячний долі, що йому випало таке щастя жити і працювати з цією прекрасною людиною, яка є прикладом поведінки у роботі й побуті. Хочу сказати, що особисто я знаю його вже 35 років, познайомилися з ним на острові Хортиця в 1974 році, коли ми працювали директорами зональних комсомольських шкіл — він у Запоріжжі, а я в Тернополі. Коли Валентин Григорович працював у ЦК Компартії України, я працював у ЦК ЛКСМУ, він був куратором профспілкової системи, в якій я потім працював. А в 1998 році за його рекомендацією мене прийняли на роботу в апарат Верховної Ради України. І всі ці роки я стараюсь бути гідним його високого довір'я.

У Валентина Григоровича чудова, дружна сім'я. Разом з дружиною Вірою Іванівною виховали двох прекрасних дітей — Олега і Іру, в них хороші невістка Таня і зять Михайло, виростають онуки Дмитро, Андрій і Настя.

У цей святковий для сім'ї Матвєєвих день ми щиро поздоровляємо Вас, дорогий Валентине Григоровичу, з днем народження, бажаємо Вам і Вашим рідним великого щастя і невичерпної удачі, міцного козацького здоров'я, довгих років життя, нових успіхів на благо рідного народу, на благо України!

З днем народження, товаришу Матвєєв!

Іван ГАВРИЛИШИН,
член Національної спілки журналістів України.

Херсонщина як турботлива, дбайлива мати...

Жителям Херсонської області

Прийміть найщиріші вітання з нагоди знаменної події — 65-річчя утворення Херсонської області.

Символічно, що історія області як адміністративно-територіальної одиниці розпочалася з визволення краю від фашистських загарбників. Уже через два тижні після визволення Херсонщини всі зусилля таврійського регіону було спрямовано на відбудову народного господарства. Звитяжний заспів трудової біографії області багато в чому визначив її подальшу історичну долю. Піднесеною самовідданою творчістю мас створювався та примножувався її соціально-економічний, науково-освітній та культурний потенціал. І сьогодні слава Херсонської області як краю потужного промислового потенціалу, зернового та овочевого сільськогосподарського виробництва сягає далеко за межі нашої держави. Значний внесок у загальногосподарський набуток країни належить індустріальній галузі Херсонщини, представленій численними судноремонтними, машинобудівними, паливно-енергетичними, деревообробними підприємствами, розвиненою легкою та харчовою промисловістю.

Найціннішим же багатством таврійської землі є щедрі душею, відкриті серцем, працелюбні, віддані рідній землі люди. Херсонщина як турботлива, дбайлива мати, зростила цілу плеяду видатних особистостей. Серед них — прославлений хлібороб, двічі Герой Соціалістичної Праці, Герой України Дмитро Моторний, знаний механізатор, двічі Герой Соціалістичної Праці Марко Брага, член-кореспондент Академії аграрних наук України Олександр Собко, чемпіонка Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики Лариса Латиніна, Герой України Ярослав Микитин, кавалер ордена княгині Ольги Віра Найдьонова та багато інших. Їхні досягнення узагальнено явили широкому суспільному загалу кращі якості своїх земляків.

Висока ювілейна подія є доброю нагодою для вшанування всіх, хто примножував і примножує славу краю, хто забезпечив посутній внесок у справу розвитку регіону та піднесення української державності. Нинішні негаразди у трудовщині, спричинені світовою кризою, поза всяким сумнівом, будуть подолані нашими спільними зусиллями та вагомими трудовими звершеннями. Запорукою цьому мають стати відданість рідній історії, віра у власні сили й можливості, відповідальна й напружена праця кожного.

У цей ювілейний день зичу вам, шановні херсонці, миру, добра, благополуччя. Нехай ця дата наснажить всіх відчуттям спорідненості з долею рідного краю, на рівні душі долучить до його історії, сьогодення й майбутнього.

**Голова
Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.**

Визначений медиками перелік лікарських засобів і виробів медичного призначення за мінімальною для споживачів ціною буде в аптечній мережі *(Укрінформ)*

За перевезення пального до Гренландії екіпажі Іл–76МД Повітряних Сил ЗСУ заробили для оборонного бюджету майже 110 тисяч доларів *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЛУГАНЩИНА

Вугільники б'ють на сполох

Незважаючи на надплановий видобуток вугілля окремими підприємствами, загалом по області з початку року його видобуток зменшився на 600 тис. тонн. Причини такого зниження гірники пояснюють насамперед відсутністю належного державного фінансування. На розвиток вуглевиробництва регіон у поточному році не одержав ні копійки, хоча обставини вимагають іншого підходу. Наприклад, зношеність устаткування досягає 70%, підготовлені до роботи 27 лав ще й досі без оснащення, а заборгованість із зарплат гірникам перевалила за 3 млн. грн. Тільки для проведення капітального ремонту і технічного переоснащення вугільним підприємствам регіону необхідно 3,5 млрд. грн. А поки гроші не виділяються і необхідні роботи не ведуться, на шахтах області високий рівень аварійності, відстає і проходка гірничих виробок. Усі звернення керівників області в центральні органи влади з приводу фінансування вугільної галузі залишаються без відповіді.

Вл. інф.

СПОРТ

Одинадцятий титул «Сокола»

Хокей. Київський «Сокіл» став чемпіоном України-2008/2009, перемігши у фінальній серії броварський «Білий барс». Це одинадцятий титул киян. «Сокіл» — «Білий барс». 6:1 (3:0, 1:1, 2:0). Нагадаємо, що перший матч «Сокіл» виграв 8:2.

Тепер чемпіон України продовжить виступи у плей-оф відкритого чемпіонату Росії у вищій лізі. У чвертьфінальній серії «Сокіл» має суперником клуб «Югра» з Ханти-Мансійська. Для матчів цієї стадії визначено 29, 30 березня, 2, 3 і 6 квітня.

Колективні дії і самовіддача

Футбол. Форвард італійського «Мілана» та збірної України Андрій Шевченко під час перебування в Києві заявив, що нічия цілком влаштує українську команду в матчі на «Вемблі» проти Англії у відбірному матчі ЧС-2010.

А ще Андрій розповів, як потрібно грати з англійцями на їхньому полі. «Насамперед за рахунок злагоджених колективних дій. Збірна Англії — це одна з найкращих команд у світі, вкомплектована відмінними гравцями, зірками. Тому збірна України має протиставити їй тільки колективну гру і самовіддачу. При цьому кожний має зіграти не на сто, а на 150 відсотків власних можливостей», — зауважив Шевченко.

Грошей побільшає

З наступного сезону доходи клубів, які беруть участь у Лізі чемпіонів з футболу, значно збільшаться. Нововведення торкнеться не тільки тих команд, які вийдуть у груповий турнір, плей-оф або фінал змагань, а й колективів, котрі не зуміли подолати кваліфікацію.

Загальна сума преміальних учасникам найпрестижнішого клубного турніру Європи становитиме орієнтовно 55 мільйонів євро, що на 23 мільйони більше, ніж нинішнього сезону, **повідомляє офіційний сайт УЄФА.**

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Дороги стануть придатними для їзди тільки з 1 травня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А доти, переконані водії, виїжджати на своїх автівках небезпечно. Мовляв, щоразу ви ризикуєте або опинитися під землею, або зіпсувати собі машину.

Про те, що цьогорічний післязимовий стан автошляхів катастрофічний, не говорить хіба що ледащо. До того ж «кризовість» ситуації відчувають на собі як водії, так і пасажири. Перші вже навіть не намагаються ями оминати. На разі інше завдання — обрати з них найменшу. Пасажири ж випробовують свої сили на щоденних американських гірках — у маршрутках, тролейбусах чи автобусах.

— Люди скаржаться, — каже Микола, водій маршрутки, — що я їх наче дрова везу. Та інакше не виходить. Ями уже такі, що скоро колеса відваляться. І, звичайно, їх кидає у салоні несамовито. Що робиться із машиною, я вже мовчу! Он нещодавно товариш влетів у вибоїну, то довелося новий диск купувати. Виклав близько 250 гривень.

Обурений станом доріг і киянин Віктор: «Штрафи зросли, побори з автівок збільшуються, а дороги дедалі гірші та гірші. Такого ще на моїй пам'яті не було». Підкидає хмизу у вогонь і сам очільник Укравтодору, коли офіційно заявляє, що ямковість, приміром, на полтавській ділянці траси Київ—Харків становить 82 відсотки. Мимоволі постає запитання, чи можна це взагалі назвати дорогою, а чи це скоріше суцільна яма із рідкими асфальтними вставками.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

НАША ДОВІДКА

Протяжність автомобільних шляхів в Україні налічує майже 730 тисяч км. З них на балансі Державної служби автомобільних доріг — 170 тисяч: 20 тисяч км — шляхи державного значення та 150 тисяч км — місцевого. Комунальні дороги не є на балансі Укравтодору.

Проте пан Гуржос запевняє: уже в травні ця ситуація зміниться. На ремонт доріг виділено 4 млрд. гривень, включно з їх зимовим утриманням. І ці кошти, обіцяє В. Гуржос, буде використано на діло. А на запитання, що довело наші дороги до такого стану, головний укравтодорівець має свої варіанти відповідей. Мовляв, передусім позначилося «хронічне недофінансування галузі».

— Більшість наших доріг будувалися 30—40 років тому, — каже Вадим Гуржос. — 85 відсотків доріг державного значення, це близько 17 тисяч км, потребують повного відновлення та капітальних ремонтів. Для цього на 1 км такого автошляху треба витратити 3 млн. доларів. Загальна сума досягає 34—37 млрд. доларів. Звичайно ж, таких грошей з державного бюджету виділити не зможуть.

Додала клопоту шляховикам і цьогорічна погода. Мовляв, пережити постійні перепади температури нашим автошляхам виявилося не під силу. Волога, що потрапляла в покриття, розривала його «ізсередини». На додачу до цього, стверджує пан Гуржос, ще й постійне збільшення загальної маси автотранспорту.

А от прості українці причини дорожніх проблем бачать в іншому.

— Мені здається, що скільки коштів не виділяй, а вони все одно вилетять у трубу. Якщо половину асфальту розкрадуть, а той, що залишився, будуть класти під дощем, то так ніяка дорога не відремонтується, — каже полтавчанин Кирило.

Проте Вадим Гуржос запевняє: «На нових будівництвах сильних зловживань немає». До того ж, коли ви бачите, що під дощем працюють шляховики, то це, мовляв, кладуть тільки тимчасове покриття. «Гарячий» же асфальт кладеться за дотримання всіх норм, запевняє пан Гуржос.

Звичайно, «латання» доріг навряд чи є виходом із ситуації. Утім, на разі хоча б це зробити не завадило. Бо складається враження, що ми потихеньку повертаємося до славних часів грунтових доріг. Принаймні фраза про дві біди — дурнів та дороги — для нас зараз, на жаль, надактуальна, як і за часів її творця.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Первомайці використають сонячну енергію

На восьми об'єктах соціальної сфери Первомайського району Криму планують запровадити технології сонячного нагрівання води. Освоєння геліоенергетики для водопостачання дозволить економити до 150 тис. грн. щороку й скоротити споживання природного газу на 22 тисячі кубометрів.

Віктор ХОМЕНКО.

«Дім осідає, до квартири страшно заходити...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Будинок і раніше вважався аварійним. Через відсутність у місті дренажних систем у підвалі постійно накопичувалися грунтові води. Вода заважає будівельним роботам і сьогодні, хоча її постійно відкачують. Крім того, жінок обурює той факт, що для відбудовних робіт використовують уже вживаний будівельний матеріал. Якість блоків, щебеню, цегли тощо викликає в них сумнів: чи можуть вони забезпечити надійність будівлі й гарантувати безпеку?

— Відразу після аварії міська влада обіцяла вжити термінових заходів для відновлення будинку, обіцяла, що ремонтом займуться хороші фахівці, — розповідає Світлана Краснянська. — Однак обіцянок своїх не виконує. Час іде, дім продовжує осідати, руйнуватися. Поки що без квартир залишилися чотири родини, але число жертв руйнування може бути більшим, якщо не поспішити з відбудовними роботами. Сьогодні нам, мешканцям трьох квартир, дала притулок пенсіонерка з нашого будинку.

— Після того як стався інцидент, ми повибігали зі своїх квартир і боїмося туди повертатися, — доповнює Олена Наумова. — Моя квартира розташована якраз над тією, що провалилась. Вона поступово осідає, туди страшно заходити. Нам пообіцяли, що будинок відновлять у найкоротші строки, і ми чекаємо. Ніякої допомоги нам ніхто не запропонував, і матеріально ніхто не підтримав.

Жінки багато не вимагають. Для них головне, щоб чимшвидше відновили житло і зробили це якісно.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Начальник головного управління транспортної прокуратури України Олександр Дегтярьов *(ліворуч)* і прокурор Київської області Олександр Гардецький під час розширеного засідання колегії Генеральної прокуратури України «Про стан застосування прокурорами представницьких повноважень у справах за позовами інших осіб з питань, що зачіпають інтереси держави щодо права власності та земельних правовідносин».

Джип із річки витягали водолази

Для витягання з річки легкового автомобіля «Джип гранд чироки» в Донецьку довелося залучати водолазів комунальної спеціалізованої аварійно-рятувальної служби.

Трагедія сталася в центрі міста: позашляховик з'їхав з дороги і опинився в Кальміусі. Авто перебувало на відстані 4—5 метрів від берега, і через погану видимість та сильну течію його виявити вдалося не відразу. Рятувальники з допомогою переносного електрогенератора спершу освітили місце пригоди, а потім спеціальною технікою джип витягли на берег. В автомобілі без ознак життя була жінка 1978 року народження. За фактом пригоди ведеться слідство.

Ліна КУЩ.

Європейські умови мають бути в кожному дитячому садку

Вихователі і батьки дітей, які відвідують столичний дитячий садок № 100 «Казка», написали листа на сайт Партії регіонів із проханням допомогти. У недавно відкритому дитячому садку бракує іграшок і спортивного інвентаря.

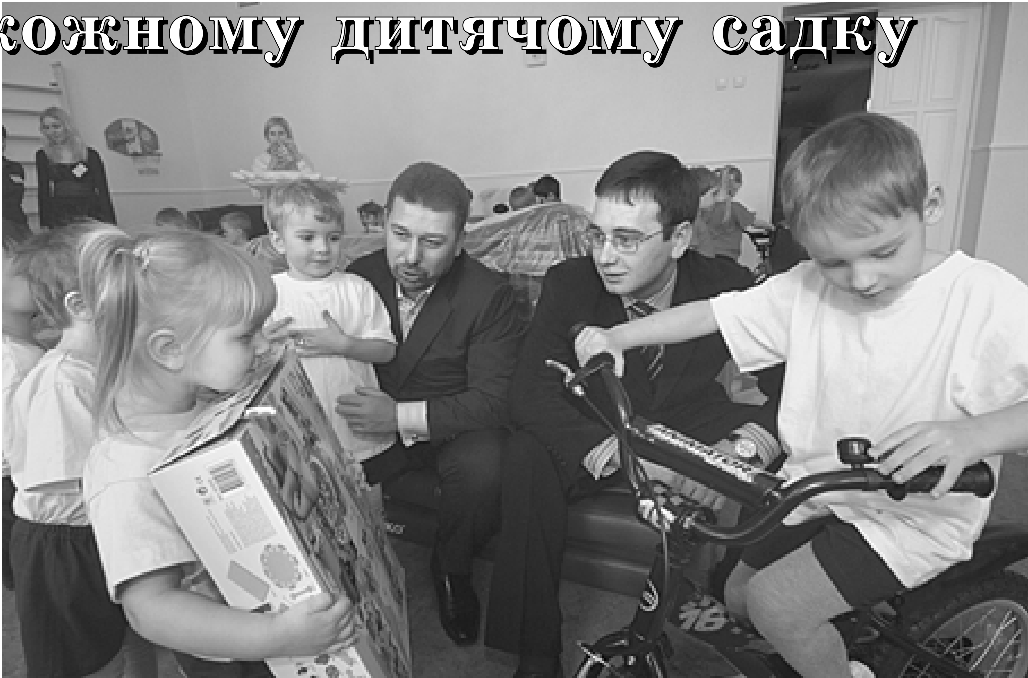

Фото автора.

Виправити ситуацію взявся народний депутат України Борис Колесніков. Терміново були закуплені дитячі велосипеди, м'які іграшки, надувні плавальні засоби для басейну, конструктори, шведська стінка.

— Соціальна відповідальність за дітей для нашої фракції, особливо сьогодні, — це святе, — каже народний депутат України Євген Геллер **(на знімку ліворуч)**. — Радісні дитячі личка — найбільша подяка за нашу роботу.

— Лист із проханням допомогти дитячому садку навіть не обговорювали, — додає колега по фракції Партії регіонів народний депутат України Віталій Калюжний **(праворуч)**. — Миттю було прийняте рішення закупити все необхідне і передати дітям. Начебто дрібнички, дурниця, а як радіють дітлахи, навіть самому закортіло покататися на велосипеді. Повне задоволення від зробленої доброї справи.

Щодня «Казку» відвідує більш як 150 дітей. Умови, як модно говорити, європейські. А по суті такі повинні бути в кожному столичному чи сільському дитячому садку, якщо ми піклуємося про здоровий і сильну націю.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Куди «змило» зарплату?

Середня зарплата має становити 1400 гривень — не менше двох прожиткових мінімумів. Така позиція влади Кам'янця-Подільського. Її довели до керівників підприємств, надто тих, де найманим працівникам заборгували. Влада докладає всіх зусиль, щоб захистити людей, хоча чимало кроків зроблено також і для захисту самих підприємців. Так, на цей рік скасовано комунальний податок. Однак багато хто просто прикривається кризою. Приміром, автомийки фігурували як збиткові, та перевірка показала, що отримати тут послугу можна лише за попереднім записом, або постоявши добряче в черзі. От і запитаймо, куди ж тоді «змило» зарплату людей?! Є і в однойменному районі 30 підприємств, де місячна зарплата не вища за 200 гривень. Рекорд побило «Поділля-Євротрансбуд», тут платять робітникам усього... 81 гривню. Тим часом цегла, вироблена тут, продається вельми активно.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

Проконвертували понад 200 мільйонів гривень

Саме стільки коштів упродовж минулого і цього років зловмисники перевели у готівку через рахунки дев'яти підконтрольних транзитних і фіктивних суб'єктів підприємницької діяльності. Робили оборудки через місцеві відділення комерційних банків. Про це повідомив перший заступник начальника — керівник управління по боротьбі з організованою злочинністю ГУ МВС України в Дніпропетровській області Герман Масяйкін. Очолювала центр 37-річна жінка — директор приватного підприємства, яку убозівці затримали з грішми на виході з банку. Під час обшуків правоохоронці вилучили майже чотириста тисяч гривень готівкою, комп'ютерну техніку, бланки і майже 60 печаток, серед яких печатки Мінпромполітики і ВАТ «Алчевський меткомбінат».

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Бізнесменів-збоченців узяли під варту

Співробітники відділу кримінальної міліції у справах неповнолітніх та бійці спецпідрозділу «Беркут» затримали 64-річного та 48-річного чернівчан за підозрою у педофілії. Під час їх затримання разом з ними перебував 15-річний юнак. За словами начальника відділу кримінальної міліції у справах неповнолітніх УМВС України у Чернівецькій області Миколи Басараба, слідством встановлено, що з 2006 року підозрювані шукали на вулицях Чернівців неповнолітніх хлопців віком від 13 до 17 років та схиляли їх до сексуальних контактів. Потерпілі були з неблагополучних родин, учні шкіл-інтернатів обласного центру. Наразі задокументовано факти розбещення восьми підлітків.

Підозрюваних помістили в ізолятор тимчасового тримання і взяли під варту. Відомо, що ці збоченці матеріально забезпечені, один з них раніше перебував у США. Вони мали родини та дітей, але проживали окремо. Один із підозрюваних раніше був засуджений за мужеложество. А з дітьми нині працюють психологи.

Сергій СУЛИМА.

Посягнули на православну святиню

Із Сумського кафедрального Спасо-Преображенського собору зникла унікальна християнська святиня XVIII століття — чудотворна Корсунська ікона Божої Матері. Срібний оклад цієї ікони занесено до Державного реєстру пам'яток історії та культури. Варто зазначити, що вона входить до переліку 50 канонізованих ікон України. Крім того, ця ікона зцілює хворих та є хранителькою і оберегом Сум. За версією слідства, грабіжнику непомітно вдалося залишитися в храмі після вечірньої літургії. Вночі він вчинив свою чорну справу, а вранці, під час заутрені, змішався з натовпом і спокійно покинув Божу обитель зі святинею. Нині пошуком чудотворної ікони займаються найкращі оперативники обласного управління міліції.

Владислав ЖМУРКОВ.

ФОТОФАКТ

У Чернігові триває виставка «Весна. Сад. Город», на якій представлено для продажу тисячі зразків саджанців, насіння, засоби знешкодження шкідників тощо.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Воду радять кип'ятити

Вже кілька днів із кранів тернополян тече брудна вода з різким запахом. Проте і в комунальному підприємстві «Тернопільводоканал», і в міській санепідстанції заспокоюють: вода придатна для споживання. Зокрема, санітарні лікарі запевняють, що кілька разів брали взірці з водозабірних мереж на дослідження за бактеріологічними та санітарно-хімічними показниками, а також відправляли їх у Львівську токсикологічну лабораторію. Висновок: вода не відповідає санітарним нормам лише за запахом, а бактеріологічні показники в нормі. Тож споживачам радять її кип'ятити.

Утім, Тернопіль живе, мов на вулкані, адже поблизу Верхньоівачівського водозабору, звідки споживає воду 70 відсотків населення обласного центру, розташоване вкрай переповнене Малашівське сміттєзвалище. Воно є потенційною загрозою водоносним шарам, особливо навесні. Нещодавно міська рада прийняла рішення про рекультивацію сміттєзвалища. Це процедура не одного року, та й коштів потребує чималих. Необхідно також розчистити водосховище, а це ще десятки мільйонів гривень. Але найгірше те, що досі не знайдено відповіді на питання, що робити з побутовими відходами. Підходи до вирішення проблеми — на рівні ідей та прожектів.

А поки що тернополяни рятуються, як можуть. Хто заможніший, купує воду в супермаркетах, інші самі возять її з природних джерел. Нещодавно з'явився новий вид бізнесу: за графіком у двір в'їжджає автомобіль з баком, наповненим водою, на якому написано «Джерельна». Поперва її літр коштував 30 копійок, а коли до машини почали шикуватися черги, ціну підняли. Невідомо тільки, за що городяни платять по чотири гривні (водопостачання та водовідведення) за кубометр? Тарифи з початку року «Тернопільводоканал» підняв на 30 відсотків, а про якість як не дбав, так і не дбає.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

СВІТ КОРОТКО

ІНДОНЕЗІЯ

Прорвало греблю: десятки загиблих

Кількість жертв затоплення, що сталося в результаті раптового прориву греблі поряд зі столицею Індонезії, містом Джакарта, зросла до 60 осіб. Сотні будинків виявилися затопленими. Прорив 10-метрової греблі, що знаходиться в індустріальній зоні Тангеранг, стався напередодні близько другої години ранку за місцевим часом. Вода ринула через прорване огородження й увірвалася бурхливим потоком у розташовану поблизу житлову зону із майже 400 будинків, саме тоді, коли більшість із жителів спали. Інформації про те, що могло спричинити розрив греблі, поки що немає. Кількість жертв і потерпілих, а також розмір завданої шкоди уточнюється.

РОСІЯ

У боргах, наче в шовках

Зовнішній державний борг Російської Федерації на 1 березня становив 40,5 млрд. дол. Про це повідомив директор департаменту міжнародних фінансових відносин, держборгу і держфінактивів Мінфіну Росії Костянтин Вишковський. Чиновник зазначив, що за підсумками минулого року державний зовнішній борг Російської Федерації, включаючи зобов'язання колишнього СРСР, скоротився порівняно з 2007 р. на 9,8%. Нагадаємо, обсяг валового зовнішнього боргу України за 2008 рік збільшився на 21 млрд. дол.

КИРГИЗІЯ

У столиці пройшов мітинг опозиції

У столиці Киргизії вчора пройшов масовий санкціонований мітинг прихильників опозиції. Вони вимагають від глави держави Курманбека Бакієва відмовитися від участі в намічених на 23 липня президентських виборах. За оцінками опозиції, на вулиці Бішкека вийшли три тисячі осіб. Мітинг, організований Об'єднаною киргизькою опозицією, проходив у спокійній обстановці, однак багато хто чекав на провокації. Прихильники влади напередодні стверджували, що організаторам акції спеціально заплатили, щоб ті улаштували різанину і кровопролиття.

КИТАЙ

Головну затоку Гонконгу заблокував... кит

Морський департамент закликає місцеві судна пересуватися дуже обережно у зв'язку з тим, що в цій насиченій транспортом акваторії — затоці Вікторія в самому центрі міста, з'явився кит, який заблукав. Чиновники не виключають, що доведеться взагалі припинити рух у затоці і почати порятунок тварини. Екологи також звернулися до громадян з проханням не тривожити тварину і дати їй можливість вийти у відкрите море. Вперше кита помітили тут ще 16 березня. Відтоді всі спроби направити його у відкрите море результатів не дали.

Інформація про результати роботи Верховної Ради України протягом сесійного тижня 17—20 березня

Верховна Рада України протягом 17—20 березня ухвалила 19 законів та 19 постанов.

Прийнято в цілому закони:

«Про внесення зміни до Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів»;

«Про затвердження зміни до статті 22 Конституції Автономної Республіки Крим»;

«Про внесення змін до деяких законів України» для недопущення зловживань правом на конституційне подання;

«Про внесення змін до статті 325 Кримінального кодексу України» для посилення юридичної відповідальності за діяння, які внаслідок порушення вимог санітарних і протиепідемічних норм та правил призвели до реальної загрози життю і здоров'ю людей чи до їх смерті, до виникнення масових інфекційних захворювань чи інших тяжких наслідків;

«Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» — з метою забезпечення стабільності макроекономічної ситуації, на грошово-кредитному ринку та в банківській системі в умовах фінансової кризи;

«Про внесення змін до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей»;

«Про внесення змін до Закону України «Про міліцію»;

«Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів»;

«Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення»;

«Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»;

«Про заходи державної підтримки та стимулювання розвитку виробництва мінеральних добрив в Україні» з метою мінімізації негативного впливу підвищення ціни на природний газ на розвиток хімічної промисловості та розробки заходів, спрямованих на забезпечення продовольчої безпеки держави, створення сприятливих умов щодо залучення інвестицій;

«Про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику»;

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо відповідальності за незаконний посів або вирощування снодійного маку чи конопель);

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо посилення відповідальності за наругу над могилою та іншими місцями поховання);

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо діяльності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації);

«Про внесення зміни до Закону України «Про імміграцію»;

«Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про міліцію» (щодо підстави затримання осіб, яких запідозрено в занятті бродяжництвом);

«Про ратифікацію Європейської конвенції про спільне кінематографічне виробництво»;

«Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Таджикистан про співробітництво в галузі запобігання надзвичайним ситуаціям та ліквідації їх наслідків»;

Прийнято постанови:

«Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації»;

«Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань реформування Служби безпеки України та його законодавчого забезпечення»;

«Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин щодо порушення вимог законодавства України при відчуженні пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю ВАТ «Лізингова компанія «Украгромашинвест», а також з'ясування обставин доведення до банкрутства ВАТ «Херсонські комбайни»;

«Про звіт Голови Служби безпеки України щодо стану функціонування та кадрового забезпечення Служби безпеки України і управління майном, що забезпечує її діяльність»;

«Про внесення зміни до Постанови Верховної Ради України «Про прийняття за основу проекту Закону України «Про захист майнових прав громадян у період виходу економіки України зі стану фінансової кризи»;

«Про запровадження мораторію на ліквідацію, відчуження, перепрофілювання оздоровчих закладів (дитячих, професійних тощо).

Прийнято також низку постанов:

— про обрання та звільнення суддів;

— про призначення позачергових місцевих виборів.

Низку законопроектів прийнято в першому читанні, направлено на повторні читання, відхилено, розгляд деяких перенесено.

Заслухано:

звіт ТСК з питань розслідування стану функціонування газотранспортної системи України та забезпечення газом споживачів у 2008—2009 роках;

звіт Голови СБУ В. Наливайченка про стан функціонування та кадрове забезпечення СБУ і управління майном, що забезпечує її діяльність.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Виспянського сільського голови (Виспянська сільська рада Рогатинського району Івано-Франківської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Виспянського сільського голови Кашинської М. І. (Виспянська сільська рада Рогатинського району Івано-Франківської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити позачергові вибори Виспянського сільського голови (Виспянська сільська рада Рогатинського району Івано-Франківської області) на неділю 14 червня 2009 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Виспянського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Виспянського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року. № 1172-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Гаврилівського сільського голови (Гаврилівська сільська рада Каланчацького району Херсонської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Гаврилівського сільського голови Ступницького Г. П. (Гаврилівська сільська рада Каланчацького району Херсонської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити позачергові вибори Гаврилівського сільського голови (Гаврилівська сільська рада Каланчацького району Херсонської області) на неділю 14 червня 2009 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Гаврилівського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Гаврилівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року. № 1173-VI

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Новопетрівського сільського голови (Новопетрівська сільська рада Вишгородського району Київської області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Новопетрівського сільського голови Янковського О. М. (Новопетрівська сільська рада Вишгородського району Київської області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити позачергові вибори Новопетрівського сільського голови (Новопетрівська сільська рада Вишгородського району Київської області) на неділю 14 червня 2009 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Новопетрівського сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Новопетрівського сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року. № 1174-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Хоптинецького сільського голови (Хоптинецька сільська рада Городоцького району Хмельницької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Хоптинецького сільського голови Дарійчука І. О. (Хоптинецька сільська рада Городоцького району Хмельницької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити позачергові вибори Хоптинецького сільського голови (Хоптинецька сільська рада Городоцького району Хмельницької області) на неділю 14 червня 2009 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Хоптинецького сільського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Хоптинецького сільського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року. № 1175-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про призначення позачергових виборів Сторожинецького міського голови (місто Сторожинець Сторожинецького району Чернівецької області)

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень Сторожинецького міського голови Бойчука М. О. (місто Сторожинець Сторожинецького району Чернівецької області) та відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України постановляє:

1. Призначити позачергові вибори Сторожинецького міського голови (місто Сторожинець Сторожинецького району Чернівецької області) на неділю 14 червня 2009 року.

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Сторожинецького міського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Сторожинецького міського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року. № 1176-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» щодо ставок податку

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до статті 3 Закону України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 9, ст. 68; із змінами, внесеними Законом України від 25 грудня 2008 року № 797-VI) такі зміни:

1. У частині першій:

цифри і слова:

«8703	автомобілі легкові (крім автомобілів з електродвигуном - код 8703 90 10 00) з об'ємом циліндрів двигуна:	
	від 1801 куб. см до 2200 куб. см	
	нові	10 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	12 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	500 грн з 100 куб. см
	від 2201 куб. см до 3000 куб. см	
	нові	75 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	90 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	750 грн з 100 куб. см
	від 3001 куб. см і більше	
	нові	120 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	135 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	1000 грн з 100 куб. см»

замінити цифрами і словами:

«8703	автомобілі легкові (крім автомобілів з електродвигуном - код 8703 90 10 00) з об'ємом циліндрів двигуна:	
	від 1801 куб. см до 2500 куб. см	
	нові	10 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	12 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	500 грн з 100 куб. см
	від 2501 куб. см до 3500 куб. см	
	нові	25 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	30 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	750 грн з 100 куб. см
	від 3501 куб. см і більше	
	нові	40 грн з 100 куб. см
	що використовувалися до 8 років	45 грн з 100 куб. см
	що використовувалися понад 8 років	1000 грн з 100 куб. см»;

цифри і слова:

«8703	автомобілі легкові (крім автомобілів з електродвигуном - код 8703 90 10 00) з об'ємом циліндрів двигуна:	
	до 1000 куб. см	3 грн з 100 куб. см
	від 1001 куб. см до 1500 куб. см	5 грн з 100 куб. см
	від 1501 куб. см до 1800 куб. см	7 грн з 100 куб. см
	від 1801 куб. см до 2200 куб. см	10 грн з 100 куб. см
	від 2201 куб. см до 3000 куб. см	75 грн з 100 куб. см
	від 3001 куб. см і більше	120 грн з 100 куб. см»

замінити цифрами і словами:

«8703	автомобілі легкові (крім автомобілів з електродвигуном - код 8703 90 10 00) з об'ємом циліндрів двигуна:	
	до 1000 куб. см	3 грн з 100 куб. см
	від 1001 куб. см до 1500 куб. см	5 грн з 100 куб. см
	від 1501 куб. см до 1800 куб. см	7 грн з 100 куб. см
	від 1801 куб. см до 2500 куб. см	10 грн з 100 куб. см
	від 2501 куб. см до 3500 куб. см	25 грн з 100 куб. см
	від 3501 куб. см і більше	40 грн. з 100 куб. см».

2. Доповнити частиною шостою такого змісту:

«Ставка податку з власників визначених цим Законом об'єктів оподаткування, які відповідно до чинного законодавства оснащені обладнанням, що дозволяє використовувати як паливо моторне стиснутий або скраплений газ, альтернативні види рідкого та газового палива - застосовується з коефіцієнтом 0,5».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім пункту 2 розділу I цього Закону, який вводиться в дію з 1 липня 2009 року і діє до 1 січня 2016 року.

2. Пункт 3 частини першої статті 69 Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №37-38, ст. 189) доповнити реченнями такого змісту: «Податок з власників наземних транспортних засобів сплачується платниками цього податку за місцем реєстрації таких транспортних засобів. Кошти від його надходження використовуються виключно для фінансування витрат, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг відповідно до закону».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 5 березня 2009 року. № 1075-VI.

ОБ'ЄКТИВ

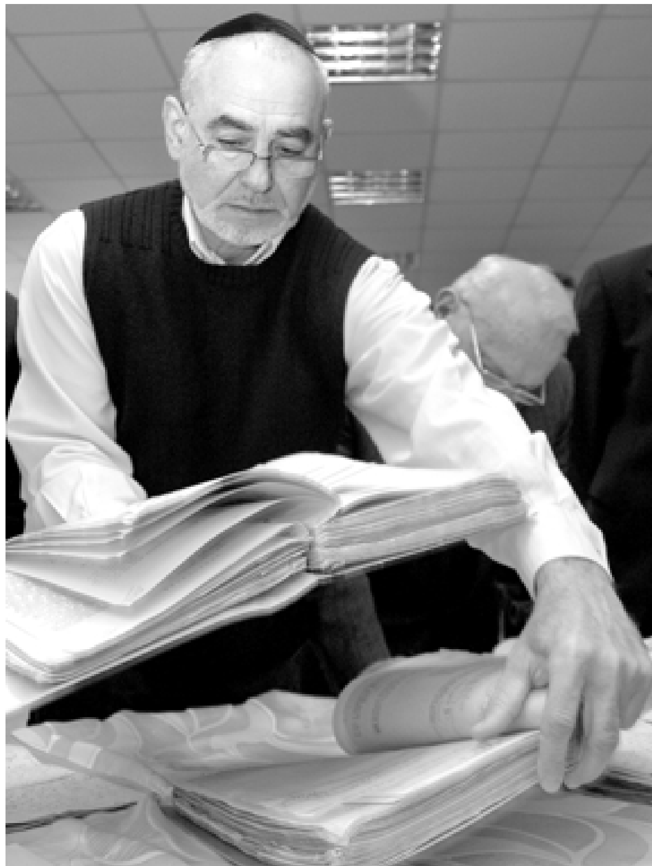
20 березня. Вінниця. Покладання квітів до Вічного вогню з нагоди 65-ї річниці від дня визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

21 березня. Запоріжжя. Вихованці дитячо-юнацької школи народних бойових мистецтв «Спас» упорядковують територію історико-культурного комплексу «Запорізький дуб» на Верхній Хортиці.

22 березня. Львів. Хресний хід, організований Львівською архієпархією УГКЦ з нагоди 20-ї річниці виходу УГКЦ з підпілля.

23 березня. Одеса. Під час виставки розсекречених Службою безпеки документів представники єврейської громади переглядають архівні кримінальні справи дев'яти репресованих.

24 березня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з мешканцями Кривого Рогу під час робочої поїздки до Дніпропетровської області.

25 березня. На Байковому кладовищі відбулася панахида з нагоди 10-их роковин загибелі голови Народного Руху України, Героя України В'ячеслава Чорновола.

26 березня. Мітинг студентів Академії муніципального управління біля КМДА проти передачі приміщення Академії у оренду комерційним структурам.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Україна презентує у США масштабний історико-культурний проект — експозиції трипільських старожитностей та ікон *(Укрінформ)*

У Криму починається будівництво найбільшого в Україні цементного заводу *(Укрінформ)*

Повітряний скандал міжнародного масштабу

Чергова ротація вертолітного загону в Ліберію — під загрозою

Коли третій вертолітний полк Сухопутних сил України відкривав парад до 17-ї річниці незалежності України, у льотчиків, які летіли над Хрещатиком, переможно билися серця. Тоді вони ще не знали, що мине зовсім небагато часу, і настрій тріумфаторів зміниться на кардинально протилежний. Сьогодні на їхньому полковому аеродромі тихо, вертольоти стоять, накриті чохлами, і в повітрі пахне не керосином, а скандалом.

Річ у тім, що невдовзі 41 вертолітник полку має летіти в Ліберію, на чергову ротацію 56-го окремого вертолітного загону. Тобто потрібно готуватися, і не лише вивчати керівні документи й займатися стрільбою, фізичною підготовкою, що робиться зараз, а виконувати те, до чого кожен із цих людей має призначення — літати. І це не романтичне покликання душі, а серйозна вимога ООН — кожен вертолітник-учасник місії залежно від класу та посади повинен мати певну кількість годин, проведених у повітрі. Командир екіпажу, приміром, 1000 годин, з них не менше 200 годин на конкретному типі вертольота. Пілоти зобов'язані бувати в небі як вдень, так і вночі, в тому числі в складних метеоумовах.

А що нині?

Вертолітники піднімалися в небо третього грудня. Це означає, що для третього класу льотчиків вимога підніматися в небо не менше одного разу на три місяці вже порушується. Люди втрачають навички, зрештою, як і техніка. Щоправда, недавно вертольоти підняли в небо, вони повисіли в повітрі й сіли. Для більшого в полку немає палива.

Полковник Ігор Якименко, командир полку, звичайно, приберіг 52 тонни на крайній випадок, адже два вертольоти постійно знаходяться на бойовому чергуванні, на охороні наших кордонів. Та стандартна потреба полку в паливі на місяць становить не менше 200 тонн, у режимі повної економії — 150 тонн. Щоправда, ми вже так наощаджували, що вертолітники не літають вночі і, порушивши вимоги перебувати в небі у складних умовах певний термін, вже повинні відновлювати ці навички. І якщо, не дай Боже, станеться критична ситуація, приміром велика пожежа чи землетрус, то невідомо, чи піднімуться вертольоти на допомогу людям негайно. Звичайно, вертолітники, ризикуючи собою і технікою, полетять, та чому ми все повинні робити через надзусилля?

Якщо в найближчий час, через тиждень-два, паливо в полку з'явиться, ситуацію з Ліберією ще можна буде порятувати. До речі, коли готувалася попередня ротація, було використано 600 тонн пального. Сьогодні полк, який дислокується у Бродах, просить хоча б 300. Інакше Україна набуде чергового негативного іміджу, створивши прецедент, якого ще не було в історії — не підготує своїх вертолітників до ротації. А досвід, який набувають наші військові льотчики у миротворчій місії ООН в Ліберії, для армії та нашої держави загалом є безцінним. Адже пілоти мають можливість налітати від кількасот до кількох тисяч годин в африканському небі. (Я вже не кажу про те, що за кожну годину перебування в повітрі одного вертолітника Україна отримує чималі кошти.)

Ігор Якименко — пілот першого класу. Він уже побував у кількох закордонних місіях, тобто досвід має чималий. Проте і йому, щоб відновити навички, потрібно зараз не менше 5 тонн, через півроку на це треба буде витратити вже 8 тонн, а через рік — 12. І так для кожного вертолітника полку, які в Україні вважаються чи не найдосвідченішими.

До слова, усі ці люди не бояться за своє майбутнє і майбутнє своїх сімей. Так, 80 відсотків льотного складу сьогодні не має помешкань. Однак вони за місяць отримують не менше 6—8 пропозицій від приватних структур і, звичайно, не лише українських. Отож за бажання, звільнившись із Збройних сил України, можуть отримувати хороші зарплати від олігархів, які дедалі більше хочуть мати у своїй власності вертольоти. Слава про вправність вертолітників 3-го полку, і це без жодної іронії, рознеслася далеко за межі нашої держави. Їх уміння сповна було використано під час ліквідації наслідків минулорічної повені в західних областях України. Десятки врятованих людей, сотні тонн гуманітарних вантажів, перевезених у відрізані стихією населені пункти. І все це вдалося виконувати без зайвих пригод і трагічних ситуацій, завдячуючи саме професіоналізмові вертолітників.

Однак у нинішній ситуації може утворитися цілий прошарок льотчиків, які вважати себе такими можуть лише номінально. Справжньої вправності молоді пілоти можуть набути, лише потрапивши до армійських полків. Як це робиться сьогодні — можете собі уявити. І це —один бік медалі; другий — хто вчитиме «жовтоpотиків», якщо досвідчені розбіжаться хто куди? Тому Ігор Віталійович із сумом констатує: «Не за себе турбуємося — за державу прикро...»

Хто ж може «розрулити» цю ситуацію реально —невідомо. Перша група вертолітників має прибути в Африку наприкінці травня. А до цього часу — виконати всі підготовчі програми за стандартами ООН.

ДОВІДКА

Підняти в небо бойову машину — досить дороге задоволення, потрібно залити в бак не менше 500 літрів, 900 літрів з'їдає машина за годину польотів. Можна собі уявити, скільки витрачають наші депутати та чиновники найвищого рангу, коли летять, приміром, до Парижа, вирішуючи дріб'язкові питання...

Ірина ЄГОРОВА.

На знімках: полковник Якименко біля свого нерухомого вертольота; літати вчимося лише на тренажерах.

Фото автора.

Військові музиканти допомагають мужніти й дорослішати не тільки вчорашнім школярам...

З давніх-давен ударні та духові музичні інструменти люди використовували у військовій справі. Не обходилися без них й дружини князів Київської Русі. Однак активний розвиток військової музики розпочався у нас лише з XVIII століття, коли до оркестру ввели кларнет. Відтоді ледь не кожен військовий полк намагався мати власний духовий оркестр або хоча б кларнетиста чи барабанщика.

Традиції військової музики нині активно розвивають підрозділи Державної спеціальної служби транспорту —військові оркестри 8-го Чернігівського навчального центру та 194-го понтонно-мостового загону в Новомосковську, що на Дніпропетровщині. Ці колективи не лише беруть участь у військових ритуалах, громадських, культурно-масових і спортивних заходах, а й у концертах, присвячених урочистим і знаменним подіям країни, Мінтрансзв'язку, Держспецтрансслужби. Розвитку цієї важливої для війська справи чимало сприяє голова адміністрації Державної спеціальної служби транспорту генерал-лейтенант Микола Іванович Мальков. З його допомогою оркестру 8-го навчального центру Держспецтрансслужби обладнано чудове приміщення для репетицій.

Про особливу роль і значення військового оркестру в підготовці захисників і патріотів країни відомо здавна. Згадаю лише той час, наприклад, коли кожну команду призовників зустрічає уже згадуваний чернігівський військовий оркестр. Самі курсанти навчального центру розповідають, що така зустріч справляє на них велике враження. Вчорашні школярі швидко серйознішають, суворішають. Військові ритми роблять їх іншими. Виступи оркестру під орудою диригента капітана Миколи Смаля є окрасою будь-якого концерту. Особливо коли виступають соліст Іван Берізка з «Піснею запорожців», «Баладою про знамено» та зведений хор курсантів цього навчального центру з піснею «Нам є що захищати».

Не менш яскрава і творчість колектива музикантів 194-го понтонно-мостового загону Держспецтрансслужби. Під керівництвом начальника оркестру — військового диригента капітана Богдана Задорожного — музиканти виконують не тільки традиційний військовий репертуар, а й джазові композиції, попурі на відомі музичні мотиви. Цікаво й те, що до складу оркестру входять не лише чоловіки, а й жінки — солдати військової служби за контрактом Катерина Щербакова та Оксана Біла. Своєю грою на саксофонах вони надають естрадним виступам військового колективу особливого смаку.

Творчої снаги оркестрантам, їхньому успіху в шанувальників прекрасного додають виступи та співпраця музикантів з відомими українськими співаками —народним артистом України Віктором Шпортьком, заслуженими артистами України Олегом Павлишиним, Ігорем Завадським, композитором і виконавцем Леонідом Нечипоруком, співаками Оленою Єрсак і Василем Косеничем.

Олександр ІГНАТЬЄВ,

підполковник, старший офіцер управління по роботі з особовим складом адміністрації Держспецтрансслужби.

Фото надано адміністрацією Держспецтрансслужби України.

Буфером між обуреними людьми і владою стала громадська організація «Самодопомога»

Двері до центрального офісу громадської організації «Самодопомога», що на вулиці Богдана Хмельницького в Тернополі, практично не зачиняються. У пошуках захисту прохачі приїздять з різних куточків області й навіть із сусідніх: Рівненської, Хмельницької...

Купилися на слово «християнська»

Філії «Самодопомоги» відкриваються майже в кожному районі, тож тепер не обов'язково буде добиратися до обласного центру, щоб отримати кваліфіковану юридичну допомогу. Більше того, юристи цієї організації за домовленістю із сільськими головами готові виїхати на місце, щоб вислухати людей і за можливості допомогти. За три місяці свого існування (її створено наприкінці минулого року) «Самодопомога» заявила про себе доволі потужно. Можливо, тому, що сталося це у «гарячий» час, коли людей ошукують на кожному кроці. Неподалік офісу «Самодопомоги» — тернопільська філія кредитної спілки «Християнська злагода». Її вкладники взяли в облогу, намагаючись повернути свої гроші.

— Це переважно селяни старшого віку, — розповідає голова «Самодопомоги» Віталій Семенюк **(на знімку)**. — Вони купилися на слово «християнська», довірили свої заощадження, тим більше що в перші місяці платили непогані відсотки, ще й родичів та знайомих залучали, а тепер їх кинули напризволяще. Ми виїхали до Львова, де розміщено центральний офіс спілки. Виявилися жахливі речі. Засновниця кредитної спілки від вкладників ховається, її телефон не відповідає, термін оренди приміщення спілки закінчився, вона ніде не застрахована. Листи, з якими звертаються вкладники з проханням повернути гроші, не читаючи, кидають у корзину для сміття. Працівники деяких філій, в тому числі тернопільської, набрали мільйонні кредити під мінімальні відсотки. Ми звернулися з листом до Генпрокуратури та МВС, у якому просимо не дати виїхати з України засновниці спілки, котра переховується.

Нині влада намагається роз'єднати людей. Треба об'єднуватися і спільно відстоювати свої права.

Від нинішньої кризи найбільше потерпіли саме вкладники кредитних спілок. Переважно це мешканці села. Якщо вклади в банках нібито гарантовані, то в кредитних спілках вони практично не захищені. Хоч щодо банків також все відносно. Звернулися до «Самодопомоги» батько й син. У сина своя сім'я, живе окремо. В одному з банків узяв кредит на машину. Частину виплатив, а ще 10 тисяч доларів (нинішніх!) треба платити. Батько торік приберіг на старість 10 тисяч доларів і поніс у банк. Побачив, що гривневі відсотки вищі, перевів долари у гривні. Кілька місяців не міг забрати вклад, а коли гроші повернули, то їхня реальна вартість «схудла» майже на половину. Так лише на одній сім'ї хтось нажився на 8—9 тисяч доларів. А в масштабах держави? Одне слово, афера. У розпачі двоє молодих підприємців, які приїхали з віддаленого Шумського району. Хлопці були на заробітках за кордоном. Повернувшись додому, відкрили невеличкий бізнес: один — крамничку, другий —автомайстерню. Справи йшли непогано, й вони вирішили розширитися. Взяли кредит у банку. Повернути його тепер не можуть, а банк напосідає. Втратили все, що заробили.

У «Самодопомозі» створили антиколекторський підрозділ, склали списки людей, які не можуть погасити кредити, вивчають документи, ходять на переговори в банки. Декому вдалося відтермінувати повернення кредитів, зменшити відсотки.

У січні «Самодопомога» звернулася з відкритим листом до голів облдержадміністрації та облради, начальника управління НБУ в області з проханням донести до верхів інформацію про напружену ситуацію в області, що склалася навколо банків та кредитних спілок. А на початку лютого 120 членів «Самодопомоги» пікетували Кабмін, вимагаючи вислухати їх. Однак ніхто з членів уряду до них так і не вийшов. Довелося передавати відкритий лист, основними вимогами якого були: стати на захист народу, індексувати вклади, повернути відсотки за кредит на момент укладання договорів, чиновникові із зв'язків із громадськістю. Відповідь обіцяли дати протягом десяти днів. Нема її і досі, хоча минуло більше місяця. Аналогічні листи надіслали також Президентові та Верховній Раді. І там промовчали.

Буде своя «стіна плачу»

Віталій Степанович каже, що нині «Самодопомога» є фактично буфером між людьми та владою. Багато хто погрожує голодовками, перекриттям колій та автошляхів, іншими крайніми заходами. Їх заспокоюють, переводять розмову в конструктивне русло, намагаються допомогти. Взагалі масштаби обдирання, здається, сягнули апогею. Невдовзі нас, мабуть, примусять платити за те, що дихаємо. Особливо багато звернень від селян. Щоб приватизувати власний город чи нерухомість, треба викласти не одну сотню. А договори про оренду паїв... Люди думали, що укладають їх на п'ять років, а виявилося — на 10—15. Основні пункти в таких важливих документах написані дрібним шрифтом — хто не дочитається, хто повірить на слово, а потім з добровільної кабали не вирватись. Чимало скарг від водіїв на несправедливі штрафи у зв'язку із введенням у дію нового закону. Цікаво, що в більшості випадків юристам «Самодопомоги» вдалося довести незаконні дії міліції, не доводячи справи до суду. Всього в цій громадській організації працює 16 юристів, 14 з них —у районах. Це як досвідчені фахівці-відставники правоохоронних структур, адвокати, так і випускники вузів, яких вони наставляють.

Масштаби обдирання сягнули, мабуть, апогею. Невдовзі нас примусять платити за повітря, яким дихаємо.

Фундатором обласної громадської організації є президент корпорації «Укрбудінвест», відомий в області благодійник і меценат Зіновій Щепановський. До нього часто звертаються прохачі зі своїми бідами. Зіновій Васильович нікому не відмовляє. Впорядкувати цю роботу й була покликана «Самодопомога». Однак нині функції громадської організації значно розширилися, хоч вона не припиняє реалізацію благодійних проектів. Виділили кошти на операцію ветерану Афганістану, закупили обладнання для школи, де виховуються хворі на ДЦП діти, допомогли сім'ям, які мають дітей з хворобою Дауна тощо. Спонсорували концерт артистів, які підтримують зв'язки з французьким благодійним фондом. Він обіцяє передати візки для інвалідів, функціональні ліжка. Корпорація фінансує і зарплату юристам. Хоч вона порівняно невисока, але головне — є велике бажання допомогти людям. На щастя, в нас ще не перевелися альтруїсти.

— Ми ставимо собі за мету об'єднати людей, — каже Віталій Степанович. — Дехто приходить і шепоче на вухо: «Поможіть мені». А я відповідаю: «Це не лише ваша біда. Давайте діяти спільно». Нині влада намагається роз'єднати людей. Он перевізники виступили й нібито захистили свої корпоративні інтереси. Але ж такі проблеми не лише в них. Треба об'єднуватися і спільно відстоювати свої права. Пропозиції про співпрацю ми вже отримали від інших громадських організацій, зокрема, від трудового руху «Солідарність». А в Тернополі біля будинку влади хочемо встановити своєрідну «стіну плачу», де люди зможуть написати все, що думають про владу, а також свої пропозиції.

З часу створення членами «Самодопомоги» стали більше тисячі осіб. Її лави поповнюються щодня. Люди втомилися від безвиході. Вони об'єднуються, щоб відстояти свої права та гідність.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

ДАТА

Предтеча операції «Вісла»

Депортація польських громадян українського походження у квітні–серпні 1947 року на північ та захід Польщі, яка увійшла в історію як операція «Вісла», стала логічним продовженням сталінських депортацій 40-х років. Водночас пропагандистським приводом для виселення українців стала подія 28 березня 1947 року, яка досі залишається однією з таємниць операції «Вісла», — убивство вояками УПА заступника міністра оборони Польщі генерала Кароля Сверчевського.

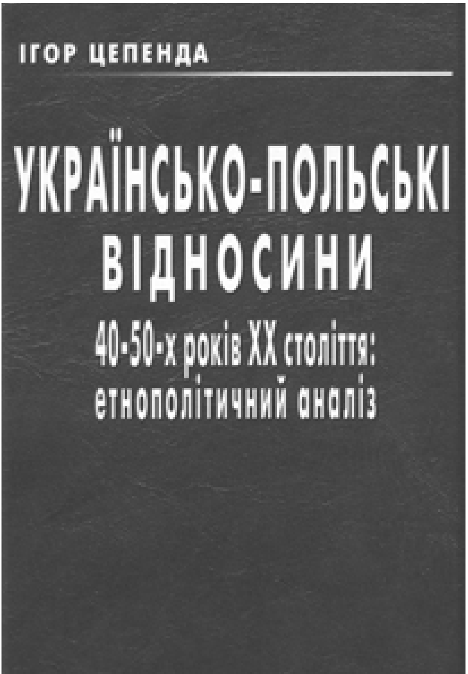
Історики по-різному оцінюють її наслідки для рішення про остаточне виселення українців. Зокрема, польські дослідники до 1989 року акцентували особливу увагу на цій події, підкреслюючи, що згаданий випадок «переповнив чашу народного гніву». Незаперечним є факт, що комуністична влада використала це вбивство для початку широкомасштабної політичної кампанії з метою узаконення необхідності виселення українського населення.

Для остаточного розв'язання українського питання в Польщі було вирішено депортувати все населення південно-східних воєводств, яке мало українське коріння. Наслідки операції «Вісла» на довгі роки створили серйозні політичні, економічні та духовні проблеми не тільки для депортованих українців, а й для всього польського суспільства, яке поступово почало їх долати вже в роки демократичної Польщі.

Згадана проблема та ширший контекст українсько-польських стосунків у середині минулого століття знайшли своє відображення у монографії проректора з міжнародного співробітництва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, політолога Ігоря Цепенди — «Українсько-польські відносини 40—50-х років XX століття: етнополітичний аналіз», яка вийшла в київському видавництві «Дельта». Дослідник з урахуванням праць українських та польських вчених, а також з використанням широкої джерельної бази здійснив аналіз причин і наслідків українсько-польського протистояння в роки Другої світової війни з урахуванням внутрішньо- та зовнішньополітичних чинників. Дослідив політику комуністичних урядів СРСР і Польщі щодо українського та польського населення, а також механізми вирішення міжетнічного протистояння. Проаналізував репатріаційно-депортаційні акції, їх правову базу в контексті радянських геополітичних інтересів післявоєнного устрою Європи.

Автор відзначає, що обидва уряди сподівалися на те, що «обмін» населенням мав не тільки нормалізувати суспільно-політичну ситуацію на українсько-польському прикордонні, а й сприяти розв'язанню фінансово-економічних проблем. Адже обидві держави потребували робочої сили для відбудови зруйнованої економіки, а перед Польщею стояло ще й складне завдання швидкого загосподарювання новоотриманих від Німеччини північно-західних територій, звідки депортовано німців. Ідею нового західного кордону СРСР по лінії Керзона та обміну населенням підтримали на Тегеранській конференції 1943 р. також лідери західних країн, вважаючи переселення одним із шляхів нормалізації міждержавних відносин у Центрально-Східній Європі. І. Цепенда проаналізував головні етапи переселення 1944—1946 років, окресливши межу, коли декларована добровільна репатріація перейшла в примусову депортацію українців і поляків.

Особливе місце в монографії відведене українській та польській громадам, які жили в умовах національної ізоляції. Фактично українці й поляки стали закладниками тоталітарної системи. У післявоєнні роки вони були позбавлені можливості вільно розвивати свою мову, культуру, традиції. Нищівного удару влада також завдала по Управській греко-католицькій та Римо-католицькій церквах, тим самим знищивши духовні осередки обох народів. Автор також порушив питання втрачених у роки Другої світової війни українських і польських культурних цінностей, проблема повернення яких і сьогодні залишається у двосторонніх відносинах України і РП.

Важливим є те, що автор також обґрунтував науково-практичні пропозиції щодо подолання негативних стереотипів минулого в сучасних українсько-польських відносинах.

Юрій МАКАР,
доктор історичних наук, професор.

На прохання селян «швидка юридична допомога» виїде на місце й надасть безплатні консультації.

РЕГІОНИ

ЖИТОМИРЩИНА

Найстарішому жителю Бердичева — 107 років

«А молодість не вернеться...» — цей вірш процитував найстаріший бердичівець 107-річний Михайло Безноско, коли міський голова Василь Мазур вітав його з днем народження. У довгожителя є з кого брати приклад: кілька його родичів подолали сторічний рубіж. «Не пив, не палив, завжди дбав про сім'ю, на чужих жінок не задивлявся» — такі секрети довголіття назвала його дочка. Трудився за трьох, обходився без лікарів, а тепер найбільша проблема — майже не чує. Михайло Безноско — ветеран міського комунального господарства: близько чверті століття працював водієм асенізаційної машини.

Олексій КАВУН.

ВОЛИНЬ

Найдостойніші волиняни отримають «Крила натхнення»

Одинадцять років тому луцька фірма «Світ» започаткувала акцію «Людина року Волинського краю». За цей час вищу нагороду — «Крило натхнення» — отримали тисячі громадян області, які досягли найкращих показників у різних галузях економіки і культури, найвідоміші політичні діячі і журналісти регіону. Мають цю почесну нагороду і власні кореспонденти «Голосу України» Богдан Берекета, Микола Якименко. Відбудеться вручення «Крил натхнення» і цього року. Керівник проекту Олексій Левченко запевнив, що складна економічна ситуація не вплине на визначення переможців у 28 номінаціях. Уже опрацьовано більше двох тисяч анкет, проведено опитування сотень громадян в різних населених пунктах області, відбулося засідання експертної ради. Саме свято заплановано провести 11 квітня у Волинському академічному муздрамтеатрі.

Микола ЯКИМЕНКО.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Заробітчанин для перевезення 430 грамів гашишу використав свій шлунок

Прикарпатські правоохоронці затримали в Івано-Франківську 22-річного заробітчанина, який у своєму шлунку перевозив через кордон 430 грамів гашишу. Як повідомили в ЦГЗ УМВС в області, на чорному ринку за таку кількість наркотику можна вторгувати понад 45 тисяч гривень. А чоловік саме й мав намір там його збути. «Наївшись» гашишу, він сів у літак і благополучно приземлився в Івано-Франківську. А тут його зустріли працівники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС в області. Два роки заробітчанської праці в Іспанії пішли прахом. Перевізника взято під варту. Проти нього порушено кримінальну справу.

До речі, протягом минулого року підрозділи боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в Івано-Франківській області ліквідували 10 міжнародних каналів нелегального надходження наркотиків на нашу територію. Найчастіше вони тягнулися з Франції, звідки надходили психотропні пігулки «Субітекс». Крім того, торік було затримано кількох заробітчан, які додому поверталися з партіями гашишу.

Дарина НАЗАРЧУК.

Велосипед-ялинка

У темну пору доби велосипед вінничанина Максима Коваленка нагадує ялинкову гірлянду. Хлопець прикрасив його 365 лампочками

ЖИТТЯ, ЯК ВОНО Є...

Із них 154 — неонові, 31 електролампочкою викладено сердечко, закріплене позаду сидіння, ще чотири лампочки освітлюють колеса, на рамі з обох боків різнокольоровим світлом виграють 176 стратоскопів. Звуковий сигнал на велосипеді такий, як на автомобілях ДАІ. Ще й сирена під'єднана. Хлопець каже, що всі ці «прибамбаси» не для краси. Вони дають можливість безпечно почуватися в дорозі, коли темно. На таке вдосконалення він витратив 1800 гривень. «Дорого! Але життя дорожче», — каже Максим.
Коваленко не лише вмілий майстер, у нього ще одне трохи незвичне захоплення — фотографуватися з відомими політиками і «зірками» сцени. Має в альбомі фото в обнімку з Тимошенко, на іншому знімку він тисне руку Януковичу, ще на одному Максима по–панібратськи обіймає керівник Вінницької області пан Домбровський.
Заповітна мрія Максима Коваленка — розшукати сестричку. Нещодавно він дізнався, що її усиновили італійці.

Злодюжки нахабно пограбували сироту

Удосконалювати свій гірський велосипед «Азімут-Скорпіон» Максим почав після того, як його збив легковик. Коли проїжджав біля центрального ринку (тоді мав велосипед «Мустанг»), на нього раптом наїхав легковий автомобіль. «Я рухався за правилами, — розповідає хлопець. — Потім це підтвердили інспектори ДАІ. Але що довелося пережити! Шофер вискочив з машини, схопив мене за футболку так, аж рукав відірвав. Хоч би спитав, чи боляче мені. Думав, що бити буде. Потім відкупив футболку, якусь дешевеньку взяв із секонд-хенду».

— Якби в мене був гучний сигнал, я б подав звук і, можливо, аварії не сталося б, — продовжує Максим. — Тому на новому велосипеді я одразу встановив звуковий сигнал. З часом замінив його на ще голосніший. І тепер подаю точно такі сигнали, як на машинах інспекторів ДАІ. Глухий почує...

Торік він працював на будівництві. Додому доводилося повертатися ввечері. «Ви б знали, як страшно їхати в такий час! — каже велосипедист. — Катафоти на велосипеді відбивають світло, але їх не завжди можна побачити. Бо маленькі. Тепер мій «велик» видно здалеку. Дехто з водіїв його об'їжджає за півтора-два метри. Та коли якийсь «лихач» намагається притерти мене, врубаю сирену і дашний сигнал — враз відстають».

Перший велосипед у Максима вкрали. Нахабно. Серед білого дня. У Центральному парку культури і відпочинку у Вінниці його обступив гурт задерикуватих хлопців. Один із них ударив ногою по колесу. Інший відштовхнув Максима: «Дай проїхатися!».

Хлопець і гадки не мав, що так можна вкрасти велосипед. То був святковий день. Поруч ходили люди. Нахаби ще трохи потримали його в тісному колі, а потім миттєво розбіглися, ніби їх вітром здуло. Майже два тижні після того Максим день у день блукав вулицями міста, сподіваючись побачити свого вкраденого двоколісного друга. «То був теж гірський велосипед, тільки простенький», — каже він. Але все марно. Не допомогла йому в цьому й міліція. Так хлопець із сиротинця отримав ще одну душевну травму. Зарадили йому в будинку сімейного типу на П'ятничанах, де він виховувався останнім часом. Господарі дали більшу частину грошей на придбання нового велосипеда, а хлопець мав трохи своїх, які заробляв скрізь, де траплялася нагода. Так у нього з'явився ще один велосипед.

— У мене вже хотіли відкупити його, — каже Максим. — Але шкода продавати.

Минулого року під час святкування Новорічної ялинки з власником велосипеда-гірлянди не переставали фотографуватися вінничани. По-різному називають його розцяцькований велосипед. Чув навздогін слова: «Ялинка поїхала». Дехто каже: «Оце НЛО!». Даїшники, буває, теж зупиняють. Розглядаються, що воно таке. Дехто з них уже впізнає велосипедиста. Та в нього нині думки більше зайняті не велосипедом. Хлопець з ніг збився в пошуках роботи.

ДО РЕЧІ

Загалом на таку безпеку хлопець витратив 1800 гривень. Акумуляторну батарею живлення встановив на багажнику. Від неї надходить струм ще й на «мигалки», встановлені спереду перед кермом. «Деколи по телевізору показують, коли до Кабміну чи Верховної Ради під'їжджають машини VIP-класу, то, повірте, мої мигалки подають точно такі світлосигнали. Я вже добре придивився...»

Маму й тата вже розшукав, тепер хоче знайти сестру

Від будинку сімейного типу у мікрорайоні П'ятничани, де мав пристанище Максим, залишилася тільки будівля. Господарі виїхали до іншої країни. Трьох дітей узяли з собою. Решту розселили по людях. Максим нині тулиться на Старому місті в старенької 86-річної бабусі. Вона не одинока. Має дітей, онуків. Що його чекає далі, хлопець не може передбачити. Хвилюється, щоб якогось дня не опинитися на вулиці. Він уже достоту пізнав сирітського хліба. Після народження виховувався у дитбудинку «Гніздечко» у Вінниці, потім навчався у Ситківській школі-інтернаті Немирівського району. Закінчував навчання у Вінниці, у школі №3. Виховувався у згаданому вище будинку сімейного типу на П'ятничанах.

На життя заробляє там, де підвернеться робота. Найкраще платили на будівництві. Але тепер там роботи не стало. Продає газети, розносить рекламу. Зарплата дуже мала. Та й ту не завжди виплачують. Коли Максим подорослішав, став шукати батьків. Знайшов обох — і маму, і тата. Але що з того. Мама утримується в одному з психоневрологічних будинків. Вона хвора. «Коли зустрілися, навіть не знаю, чи зрозуміла вона, хто я для неї». З татом ситуація не набагато краща. Його Максим розшукав в одному із сіл Вінниччини. Горілка згубила чоловіка.

Під час цих пошуків хлопець довідався, що в нього ще були брат і сестра. Брат помер невдовзі після народження. А сестричку, виявляється, усиновила сім'я з Італії. «У мене була думка звернутися на передачу «Жди меня», — каже Максим. — Але не знаю, чи зможу я витримати таке, як там показують. Мені буде це дуже важко».

Баба Параска каже, що має номер мобілки Ющенка

Максим надзвичайно комунікабельний хлопець. Він у деталях цікавиться життям країни. Знає імена і прізвища політиків. Ходив на прийом до керівників області і міста. Каже, що Домбровський упізнає його на вулиці, завжди подає руку. Був також на розмові у його заступниці Любові Спірідонової. Правда, так нічого й не домігся. Йому сказали, що він уже дорослий, сам має заробляти на життя. Максим любить фотографувати політиків, державних чиновників.

ДО РЕЧІ

З Юлією Тимошенко Максим сфотографувався в технічному університеті. Прошмигнув під ліктем в охоронця і зразу до Тимошенко: «Юля Володимирівна, можна з вами сфотографуватися?». Усміхненому хлопцеві Тимошенко поклала руку на плече. Максим лівою рукою навів на них свій фотоапарат. Але Тимошенко забрала його. Тут же передала охоронцеві, щоб той зробив знімок.

Купувати білети на концерти «зірок» йому нема за що. Він підстерігає їх на виході або біля автобуса. Щоб Гайтана повернулася обличчям до об'єктива його фотоапарата, хлопець вигукнув: «Гайтана! Ти так класно співаєш!». Співачка одразу озирнулася на голос. Він у Максима, як у дитини, приємний. У цю мить він і натиснув на кнопку фотоапарата. Поплавський трохи впирався, казав, краще сфотографуємося після концерту. Але щось роздумав і каже: «Ну давай, ставай уже поруч зі мною». На концерт улюбленої співачки Ані Лорак Максим купив квиток. Нашкріб 60 гривень. Однак йому не поталанило: захворів. Квиток віддав своєму товаришу — Богдану Супуну. Вони часто разом тусуються з фотоапаратами біля «зірок» і політиків. Богдан, хоч і молодший, йому тільки 14, але уже президент школи №3. Максим із гордістю розповідає про друга. «Якраз тоді у Лорак був день народження, — згадує Максим. — То я ще й листівку їй підписав. Богдан казав, що передав їй, але так воно чи ні, не можу сказати, бо не сам це робив».

Важче з політиками. У них більше охорони. Не так просто доступитися. «Попервах я пробував питати дозволу сфотографуватися в охоронців, — каже Максим, — але кожного разу мене відшивали подалі, і тоді я став робити по-іншому. Головне, діяти дуже швидко...»

— Нещодавно показували по телевізору, як журналіст кидав черевиком у Буша, — усміхається Максим. — Так це запросто і в нас зробити. Але ж я не дурень, щоб потім у каталажці сидіти. Політики всі однакові: гарно говорять і усміхаються тоді, коли руки тиснуть. А як приходиш на прийом, то стають іншими людьми. Забувають, що казали. Або просто багато обіцяють і нічого з того не роблять.

Минулого літа Максим майже два тижні провів у компанії з бабою Параскою. У Тернопільській області відбувалася зустріч із кардиналом з Ватикану. «Баба Параска хвалилася, що має номер телефону Ющенка і може будь-коли йому подзвонити, — каже Максим. — Я спочатку повірив. Але коли показав свої фотки із В'ячеславом Кириленком, вона каже: перепиши їх мені, бо я не фотографувалася з Кириленком. Я запитав, чи має його номер телефону. Каже: ні. Тоді я зрозумів, що і номера Ющенка в неї теж немає».

Під час зустрічі з кардиналом був обряд омивання в озері. «Коли баба Параска роздягалася, я зробив декілька знімків, — усміхається Максим. — Не знаю, чи ще хто має такі фотки напівроздягненої баби Параски».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: Максим Коваленко і його велосипед-гірлянда.

Фото автора.

Під час цих пошуків хлопець довідався, що в нього ще були брат і сестра

Кохання, що відродило Гетьманщину

300 років тому народився Олексій Розумовський, завдяки якому Україна отримала гетьмана

КАЛЕНДАР

Великий вплив на події в Україні середини XVIII століття зробило палке кохання. У це важко повірити. Та насправді саме завдяки великому почуттю козака Олексія Розума до цариці Єлизавети Петрівни було відроджено гетьманство.

А все почалося невдалого для українців 1709 року, коли мазепинці зазнали поразки і були надовго поховані надії на волю України. Саме того року, 28 березня, в Лемешах на Чернігівщині, у родині козака Київського полку Григорія Розума та козачки Наталії народився син Олексій. Життя, попри війни і поразки, тривало!

Після ліквідації автономії України вона могла протиставити своїм поневолювачам лише співаків та бандуристів. У Придворну співацьку капелу в Петербурзі набирали переважно голосистих українців. Мав чарівний голос і Олексій Розум. Він співав у церковному хорі села Чемер. Дяк навчив його грамоти. Якось до церкви зайшов полковник Федір Вишневський. Захоплений чудовим голосом співака, царедворець випрохав хлопця у дяка для придворного хору. Це було у 1731 році. Невдовзі на красивого козака-співака звернула увагу його ровесниця цесарівна Єлизавета. Дівчина палко закохалася у вихідця з України. Згодом він став придворним бандуристом, а потім камер-юнкером, управителем маєтностей. Молодята по-справжньому покохали одне одного.

Іспанський посол граф де Ліріа писав про дочку Петра І: «Принцеса Єлизавета — красуня, яких я бачив мало. Висока, жвава, добре танцює й безстрашна вершниця. Розумна, граційна, кокетлива».

Наприкінці листопада 1741 р. у Петербурзі відбувся двірцевий переворот, до влади прийшла Єлизавета Петрівна. Свого коханого Олексія цариця нагородила, по суті, генеральською посадою. А 25 квітня 1742 р. у день коронації імператриці він став обер-єгермейстером, отримав великі маєтності в Московському та Можайському повітах. Цього ж року Олексій таємно повінчався з Єлизаветою Петрівною у селі Перово під Москвою. Для придворних він був її чоловіком. Невдовзі отримав титул рехсграфа, а в 1756 році — звання генерал-фельдмаршала. Олексія почали називати Розумовським.

Він, пасивний політик, не дуже втручався у справи Росії. Та не був байдужим до України. Завдяки О. Розумовському царський двір стає прихильнішим до прохань з Гетьманщини. Мрія козаків про повернення посади гетьмана невдовзі, завдяки його турботам, збулася.

У 1747 р. Єлизавета видала грамоту про обрання гетьмана. У лютому 1750 р. у Глухові відбулися вибори. Українська старшина проголосувала за майже невідомого їй 26-річного графа Кирила Розумовського, брата Олексія Розумовського.

Чоловік імператриці перед цим подбав про освіту для брата. Той навчався в Європі. Повернувшись до Петербурга, 23-річний юнак став президентом Академії наук.

5 червня 1750 р. Єлизавета зобов'язала К. Розумовського відновити Батурин «и иметь там гетману свою резиденцию».

13 березня 1751 р. новий гетьман присягнув імператриці. Отримав від неї золоту булаву, білий прапор з російським гербом, бунчук, печатку і срібні литаври.

13 березня 1751 року новий гетьман присягнув імператриці. Отримав від неї золоту булаву, білий прапор з російським гербом, бунчук, печатку і срібні литаври.

Гетьман пройнявся долею рідного краю, його минулою славою. Це сприяло становленню його як керманича України, охоронця її прав та свобод. Так, на прохання К. Розумовського видано сенатський указ від 13 травня 1756 р., згідно з яким російським урядовцям наказувалося, щоб вони «без ведома его, гетманского и Генеральной войсковой канцелярии... малороссиянам напрасной обиды, озлобления и безчестия не приключали: ибо де они должны быть судимы в Малороссийских судах и по малороссийским же правам».

Дуже дбав К. Розумовський про вдосконалення в Гетьманщині судових процедур, перекладу іноземних правничих документів.

Усе це вимагало довгої присутності гетьмана у Петербурзі, Москві. Та не тільки цим можна пояснити тривале перебування К. Розумовського у Росії. Становище гетьмана дуже залежало від позицій при дворі його брата Олексія, перебування при владі цариці Єлизавети. Наприкінці 1761 р. Єлизавета помирає. О. Розумовський у 1762 році подав у відставку. Залишений без впливової підтримки, гетьман невдовзі втрачає свої позиції.

У грудні 1763 р. К. Розумовський разом зі старшинами проводить з'їзд, де обговорюють чолобитну до Катерини II з проханням відновити давні права України.

Вони підготували «Прохання малоросійського шляхетства і старшин разом з гетьманом про відновлення різних старовинних прав Малоросії»: дозволити «вільне обрання гетьмана», відновити традицію укладення при його обранні «договірних статей», запровадити «сейм або генеральну раду», трибунал, повернути українцям відібрані землі, встановити митний кордон між Гетьманщиною й Росією, звільнити Україну від утримання російських полків, відкрити у Батурині університет, повернути борги тощо. Це було настільки радикально, що дехто із старшин побоявся підписати чолобитну.

Нова цариця Катерина II тоді писала генерал-прокурору князю Вяземському: «Малая Россия (и другия сепаратныя области) суть провинции, которые правятся конфирмованными им привиллегиями; нарушить оныя отрешением всех вдруг весьма непристойно бы было; однакож и называть их чужестранными и обходиться с ними на таком же основании есть больше нежели ошибка... Сии провинции надлежит легчайшими способами привести к тому, чтоб оне обрусели и перестали бы глядеть как волки к лесу. К тому приступ весьма легкий, если разумные люди избраны будут начальниками в тех провинциях. Когда же Малороссии гетмана не будет, то должно стараться, чтобы и имя гетманов исчезло, не токмо б персона какая была произведена в оное достоинство».

Невдовзі Катерина II позбавила К. Розумовського гетьманського уряду, скасувала гетьманське правління і оголосила про створення Малоросійської колегії.

Такі були загалом недостиглі плоди, що виросли з пристрасного кохання козака й імператриці...

Олексій Розумовський помер 7 липня 1771 року. Похований у Благовіщенському соборі Олександро-Невської лаври. Казали, що він мав кілька дітей від імператриці, а вона — кілька коханців. Як вважає сучасна дослідниця Л. Васильєва, ці плітки розпускала Катерина II, щоб прикрити свої гріхи. Єлизавета ж була хворобливою жінкою, страждала епілепсією.

...На Чернігівщині коштом О. Розумовського у Лемешах 1760 року на могилі батька збудована Трьохсвятительська церква. Допоміг він і матері збудувати у 1752—1763 рр. собор Різдва Богородиці у Козельці. Ці пам'ятки архітектури збереглися і нині радують око усіх подорожніх своєю величною красою.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімках: Єлизавета Петрівна, Олексій Розумовський (з колекції автора).

Чернігів.

Поліський родовід Нобелівського лауреата

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Україна поки що не має своїх Нобелівських лауреатів. Зате серед них є вихідці з України — вчені, письменники, які через різні причини змушені були емігрувати за кордон. У їх числі — Георгій Харпак (Жорж Шарпак), уродженець міста Дубровиця на Рівненщині, удостоєний Нобелівської премії в галузі фізики у 1992 році за розробку детектора елементарних частинок — так званих «камер Харпака»

Цегла Харпаків

Ще донедавна у Дубровиці стояв будинок, у якому колись мешкали Харпаки. Зараз на тім місці — інша будова. Але пам'ять про цю родину не вивітрилася з інших будівель, бо дід майбутнього Нобелівського лауреата володів тут невеликою цегельнею, продукція якої мала попит. По цей день збереглося чимало мурів із «харпаківської» цегли.

Про Григорія Харпака в Дубровиці, Сарнах, де він навчався, заговорили після 1992 року, коли стало відомо про присвоєння землякові найпрестижнішої світової премії. Найбільше такій новині порадів дубровичанин Федір Мосейчук, адже він товаришував з Гешкою, як називали Харпака в дитинстві.

— Ми разом бігали на річку Горинь, там купались, гралися, —згадував Федір. — Якось, бігаючи по воді, Гешко наступив на стебло очерету і поранив ногу. В рану потрапила земля. Почалося запалення. Батько повіз сина до єдиного в цій окрузі лікаря. Той не зміг упоратися з хворобою і рекомендував везти хлопчика до Варшави. На цьому і закінчився дубровицький період життя Григорія Харпака.

Сарни — Дубровиця

Сарни — центр повіту. Тут Харпаки (по батьковій лінії) мешкали здавна. Сюди «у невістки» з Олевська перейшла Хане Шапіто, висока і струнка, з гострим розумом і рішучим характером, котра у 18 літ вийшла заміж за Мотеле Харпака. У них народилося два сини — Георгій і Андре. Народжувати первістка породілля поїхала у Дубровицю, де мешкала родина.

У 1926 році (тоді Гриші було два роки) молоде сімейство виїздить до Палестини, шукаючи кращої долі. У ті роки почастішали погроми єврейських сімей, з'явилася боязнь за завтрашній день. Але там Харпаки пробули недовго — клімат не підійшов Гриші, тож повернулися в Сарни. Тут хлопчик почав ходити до польської гімназії, на додаток до івриту вивчав польську мову. Григорій Харпак досконало оволодів п'ятьма іноземними мовами, які згодилися йому в житті й науці.

Дивом вижив у Дахау

Мрія виїхати в інші краї не покидала Хане та Мотеле Харпаків. Під приводом відвідати Колоніальну виставку, сім'я у 1932 році переїздить до Франції. Їхали «шукачі щастя» фактично у невідомість. У Парижі дядько допоміг емігрантам стати на ноги, а малому Гриші прилучитися до азів науки. Григорій просиджував допізна в муніципальній бібліотеці.

У Парижі Жорж (так стали називати Григорія) продовжив навчання у школі. У 1938 році вступив до ліцею Святої Луїзи, який довелося закінчувати уже у воєнний час. У 1943 році юнак вступає до руху Опору. Через рік його забрали до фашистського табору Дахау. Доля змилостивилася — він вижив.

По війні Георгій вступає до гірничої школи. Після її закінчення вчився в коледжі Де Франс, де особливо проявляється потяг до фізики. Працює в лабораторії всесвітньо відомого фізика Фредеріка Жоліо-Кюрі. У 1959 році його приймають до Європейського центру ядерних досліджень у Женеві, що, зрештою, визначило його і його славу.

Визнання

Європейський центр ядерних досліджень — один з найвідоміших світових дослідницьких центрів, де працюють науковці з дванадцяти країн Європи. І у цьому багатозвуччі талантів золотими літерами записано ім'я Григорія Харпака.

У чому його світова заслуга? Він створив нову версію детектора для фіксації елементарних частинок, у тому числі і нейтрино, так звану багатодротинкову пропорційну камеру. Винахід Харпака дав можливість досліджувати такі рідкісні взаємодії і складні ядерні реакції, які несуть інформацію про глибинні властивості матерії. Удосконалюючи свої прилади, Георгій Харпак розробив і інші багатодротинкові детектори: дрейфову камеру, часопроекційну камеру, багаторозрядний лавинний детектор, газовий детектор з твердим фотокатодом і тому подібне. Ці наукові досягнення члена французької Академії наук і були відзначені у 1992 році Нобелівською премією у галузі фізики.

Євген ЦИМБАЛЮК,

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: лауреат Нобелівської премії у галузі фізики Георгій Харпак (Жорж Шарпак); одна з дослідницьких «камер Харпака».

Фото з архіву.

РЕГІОНИ

➤ ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Знову билися за місто

Історичну реконструкцію визвольних боїв за Вінницю у роки Великої Вітчизняної війни показали члени історико-патріотичних клубів кількох міст. Перевдягнуті в обмундирування радянської та німецької армій, вони частково відтворили події 20 березня 1944 року, коли місто повністю визволили від фашистів.

Дійство відбувалося на околиці Вінниці, на території автодрому, з використанням техніки, зброї та піротехнічних засобів. Його проведення підтримала міська влада та рада ветеранів війни міста над Бугом. У спортивному автоклубі Вінниці «Каїса» зібрано й реконструйовано десятки одиниць техніки часів минулої війни.

Для бажаючих стати свідками такого заходу, який у місті проводили вперше, було відкрито спеціальний автобусний маршрут.

Віктор СКРИПНИК.

➤ ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Присутність дитини не зупинила ґвалтівника

Співробітники карного розшуку Орджонікідзевського райвідділу маріупольської міліції затримали 20-річного хлопця, котрий скоїв зґвалтування у березні минулого року.

Як повідомив виконувач обов'язків начальника сектору карного розшуку зазначеного підрозділу Іван Шкуропацький, цей злочин вирізнявся особливою зухвалістю і цинічністю. Жінка прогулювалася з трирічною дитиною, коли зловмисник напав на неї. Погрожуючи розбитою пляшкою, він відтягнув свою жертву в безлюдне місце і зґвалтував на очах дитини. Вона просила про пощаду, бо була на другому місяці вагітності, однак це не зупинило негідника. Мало того, під час статевого акту він змушував нещасну заспокоїти дитину, яка плакала. Відморозок уже має судимість за розбійний напад. Однак «подарунок» Феміди у вигляді умовного терміну не оцінив. Ґвалтівника обвинувачують за статтями 152, 153 Кримінального кодексу України. Йому загрожує позбавлення волі від трьох до п'яти років.

Юлія ЛАФАЗАН,
прес-служба Маріупольського міського управління, ГУМВС України в Донецькій області.

Щоб досягти зношеності вагона, його занурюють у доменний пил

ЗАХОПЛЕННЯ

У нього є свій локомотивобудівний завод, ціла колекція унікальних паровозів і тепловозів. Це багатство він створював своїми руками протягом двох десятків років, заклавши цеглинку майбутнього успіху ще в одинадцятирічному віці.

Іноземна техніка йому не цікава

Коли розмовляєш із Сашком Михайловим, тягне пофілософствувати. Цей юнак захоплює своїм нестандартним мисленням, що обеззброює впевненістю у своїй правоті й здатністю переконувати співрозмовника, одразу створюючи яскраві образи. Цього хлопця, мабуть, поцілував Бог, наділивши його не просто талантом, а й одержимістю, що відкриває дорогу до знань і успіху. Його нинішнє заняття, на перший погляд, зовсім не здається тією галуззю діяльності людини, що вимагає глибокої філософії. Якщо подивитися на Сашкові витвори, можна подумати, що це — звичайна технічна робота, виконана на найвищому рівні. Але якщо замислитися над суттю того, що він робить...

За фахом Сашко — інженер-конструктор. Свого часу працював у компанії «Луганськтепловоз», а сьогодні створює міні-копії залізничної техніки, випущеної заводом протягом всієї своєї історії. Колись це було захоплення, сьогодні воно стало головною справою життя, що дедалі більше надихає.

Гудок паровоза Сашко вперше почув у трирічному віці. Його дід працював збирачем вагонів на залізниці й одного разу вирішив покатати онука на потязі. Хлопчик прислухався до стукотіння коліс, які відміряють швидкість, дивився на пейзажі, що пробігають за вікном. Можливо, ця поїздка й визначила його професію. Родина жила недалеко від заводу, тож увесь вільний час Сашко з друзями проводив на заводській території. У сім років за зовнішнім виглядом він міг назвати серію тепловоза й навіть приблизну дату його випуску. А в 11-літньому віці виготовив свою першу модель у масштабі 1:87. Це був дореволюційний вагон. Спочатку моделі служили іграшками. Юний конструктор навіть став створювати цілий завод, встановлюючи на столі точні копії основних виробництв. З віком захоплення не змінилось, а навпаки — вдосконалювалося, стало високим професіоналізмом. За 25 років міні-копія «Луганськтепловоза» розрослася й займає майже половину кімнати. Ось чавунно-ливарний цех, вагонне депо, система газоочищення, заводські труби. На залізничних коліях вишикувалися пасажирські дизелі, вантажні вагонетки й навіть списані на метал вагони. На цій території є й «кабінет» «директора, конструктора, інженера, зварника й маляра» Олександра Михайлова.

ДО РЕЧІ

Колекціонери паровозів і тепловозів із усього світу готові витратити багато грошей, щоб придбати модель луганчанина Олександра Михайлова. Ціна потяга-ліліпута — від 400 євро. Роботи Олександра поповнили приватні колекції в Аргентині, Африці, Німеччині, Франції, Італії, Англії, Польщі та інших країнах.

Іноземна техніка Сашкові не цікава. Він вважає, що вона — півняча, глянцева, яскраво розфарбована, але ця показна святковість нічим не виправдана. У вітчизняної техніки, на думку Олександра, інтелектуальна складова набагато вища й «задлиста». У тому розумінні, що в ній залишений великий запас для можливості модернізації й довговічності. Нашу техніку спроектовано з більшим запасом міцності. Наприклад, тепловоз 2ТЕ126 дуже довго триматиме планку «конструктивної молодості». Це той ступінь тепловозобудівної науки, що досі ніхто не перевершив і навряд чи перевершить ще через років 30—35.

Головне — надійне відчуття правдивості

Процес створення міні-паровозів — це дуже важка праця. Уявіть собі, що в маленький зразок розміром 20—6—4 см потрібно вмістити близько 2 тис. деталей. А всі вони зроблені з паперу й пластмаси.

— Береться креслення, — розповідає Олександр, — зазвичай я креслю сам або використовую заводські ескізи. Тепловоз складається із двох частин — ходової і кузова. Ходова частина — це штампована пластмаса, зварена суцільно. Я її обладную тяговим двигуном і гальмовою системою. Роблю кузов. Потім усе збирається й фарбується. Основні помічники в роботі — шевський ніж, клей ПВА, пара лінійок і кілька спеціальних ножиць. Колекціонери — дуже вимогливі люди. Вони хочуть, щоб міні-моделі були точною копією реальних машин. Одне слово, щоб і кіптява була, і іржа, якщо треба, — й потертості. Щоб відтворити дизельні задимленості, я, наприклад, плавлю пластмасу й тримаю виріб над кіптявою доти, доки він як слід «не засмагне» А щоб досягти зношеності вагона або машини, занурюю їх у доменний пил.

У своїх міні-моделях Олександр повторює кожну деталь тепловоза. Чи варто переслідувати таку точність, якщо роботу не можна розібрати на частини, заглянути всередину?

— Я знаю, що там є всі вузли й агрегати, і ті, хто мені замовляє роботу, знають про це також. Дуже важливий сам факт існування всього устаткування, бо тільки так створюється надійне відчуття правдивості моделі, — відповідає Олександр.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

— Тепловоз 2ТЕ126 я побачив на експериментальній базі Ворошиловградського заводу ще хлопчиськом. Він був виконаний у єдиному екземплярі. А коли підприємству було не до нього, а країні не до підприємства, дослідний зразок нової техніки першим відправили на металобрухт...

Привіт від Михайлова!

Кажуть, що паровозики Михайлова можна побачити майже в кожному кабінеті начальників «Укрзалізниці», а також Міністерства транспорту України. А ще вони прописалися в дирекції іракських залізниць і у деяких відомих політиків. Наприклад, у російського прем'єра Володимира Путіна, екс-президента України Леоніда Кучми і навіть у Клінтона. Щоправда, американському екс-президентові Сашкову модель подарували на міжнародному залізничному конгресі, коли він уже не обіймав свій високий пост. Кучмі зробили презент під час його візиту на «Луганськтепловоз» у 2000 році, а до Путіна потрапив паперовий брат-близнюк пасажирського тепловоза ТЕП-70 російського коломенського тепловозобудівного заводу, всередині якого заховано близько 2 000 тис. деталей.

Сьогодні у задумах Олександра — створення ще одного проекту: тепловоза майбутнього. Річ у тім, що свого часу заводські розробувачі разом із Всесоюзним науково-дослідним тепловозним інститутом працювали над створенням атомовоза. Думали якийсь час і про створення тепловоза, що працював би на карбаміді. На жаль, час розставив свої акценти. На щастя, в архіві Сашка є ці проекти й розробки, тому не виключено, що незабаром зможемо побачити ці машини майбутнього у залізничному «депо» Олександра Михайлова.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото Вадима ЛІСНОГО.

Запрацювала Академія екологічних наук України

Відповідно до указу Президента України від 10 грудня 2008 року розпочала свою роботу Академія екологічних наук України. Днями відбулися перші загальні збори членів — засновників Академії, персональний склад яких з 14 провідних вчених затверджено указом Президента України 2 березня 2009 року. Нагадаємо, що загалом до складу Академії входитиме 25 дійсних членів та 52 члени-кореспонденти.

На зборах затверджено тимчасове Положення про вибори дійсних членів і членів-кореспондентів Академії та її керівництва, структуру Академії та основні напрями її діяльності. Обрано керівників цієї установи, затверджено склад робочої групи з підготовки проекту її статуту тощо.

Президентом Академії став міністр охорони навколишнього природного середовища України, відомий вчений професор Георгій Філіпчук. Першим віце-президентом обрано Юрія Щербака — першого міністра охорони довкілля незалежної України, доктора медичних наук, директора Інституту сталого розвитку України імені В. І. Вернадського, фундатора екологічного руху в Україні та відомого дипломата.

Віце-президентами також стали голова Комітету у закордонних справах Верховної Ради України, перший посол України в США, голова комітету ОБСЄ з питань економіки та екології, член-кореспондент Національної академії наук України, відомий дослідник сталого розвитку та глобальних екологічних проблем Олег Білорус, видатний вчений-фітобіолог, академік Національної академії наук України, колишній голова Верховної Ради УРСР, почесний директор Інституту ботаніки імені М. Г. Холодного НАН України Костянтин Ситник та доктор біологічних наук, професор, ректор Державної екологічної Академії післядипломної освіти та управління Олександр Бондар.

Вирішено, що в Академії працюватимуть шість відділень (сталого розвитку та екологічної політики; екологічної безпеки та техногенних проблем захисту довкілля; охорони та раціонального використання природних ресурсів; екологічного законодавства, освіти та інформації; еколого-медичних проблем; біорізноманіття, заповідної справи та екомережі), відкриється екологічна бібліотека України, виходитиме друкований Вісник наукових праць тощо.

На думку Георгія Філіпчука, створення Академії екологічних наук України дасть змогу позбавити існуючу розпорошеність наукових сил багатьох інституцій та спеціальностей під час розв'язання екологічних проблем, сприятиме об'єднанню та спрямуванню їх на вирішення конкретних практичних завдань, зокрема, в галузі екологізації економіки та впровадження екологічного управління в систему функціонування та розвитку суспільства.

Без єдиного наукового координаційного центру, як показує багаторічний досвід, на жаль, розв'язати гострі екологічні проблеми досі не вдавалось. Тому створення Президентом України Академії екологічних наук України розглядається як інноваційний проект для майбутнього України. У цьому контексті вона покликана не просто стати координатором, а й має виступити інтелектуальним центром для розробки наукових засад відвернення реальних та потенційних екологічних загроз національній безпеці України.

З урахуванням цього новостворена державна наукова інституція зосередить свої зусилля передусім на питаннях сталого розвитку та екологічного менеджменту, формуванні природоохоронної політики та раціонального використання природних ресурсів, еколого-медичних та енергетичних проблем тощо.

Федір ГАМОР,
академік Академії екологічних наук України, доктор біологічних наук, професор, заслужений природоохоронець України, директор Карпатського біосферного заповідника.

ОГОЛОШЕННЯ

Правління АКБ "Сітібанк (Україна)" повідомляє:

На вимогу акціонера до порядку денного загальних зборів акціонерів АКБ "Сітібанк (Україна)", які відбудуться "29" квітня 2009 року о 11 год. 00 хв. за адресою: 03150, місто Київ, вулиця Димитрова, 16-г (оголошення про скликання загальних зборів акціонерів у випуску газети "Голос України" №43, 11.03.2009р.), додатково внесено таке питання:

1. Внесення змін до Статуту АКБ "Сітібанк (Україна)" шляхом викладення його у новій редакції з метою приведення Статуту у відповідність із Законом України "Про акціонерні товариства".

Реєстрація акціонерів з 10 год.00 хв. до 10 год. 30 хв.

Для участі в зборах необхідно мати: Акціонерам - документ, що посвідчує особу; Представникам - довіреність на право участі в зборах; та документ, що посвідчує особу. З документами, що стосуються порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів Акціонери можуть ознайомитись за місцезнаходженням Банку: 03150, місто Київ, вулиця Димитрова, 16 -г.

Луганський окружний адміністративний суд викликає Щеголова Володимира Вікторовича та ТОВ «Мультисервіс» в якості відповідачів по справі за позовом ДП «Донбасантрацит» до ВДВС Краснолуцького МУЮ, Луганської філії ТОВ «Мультисервіс», Щеголова В. В. про оскарження дій суб'єкта владних повноважень та визнання нечинним акту на 14 квітня 2009 року о 10.00 год.

У разі неявки справу буде розглянуто за вашою відсутністю.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Логістична компанія Фордон» (код ЄДРПОУ - 33785382) ліквідовується на підставі Рішення Загальних Зборів Учасників № 02/03/2009 від 02.03.2009 р. Ліквідатором ТОВ «Логістична компанія Фордон» призначено Колесника Дмитра Володимировича. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дати оголошення. Місцезнаходження Ліквідатора: 01015, м. Київ, вул. Старонаводницька, 13-А, секція Е, офіс 44.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б26/55-09 від 17 березня 2009 р. порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Метиз» (код ЄДРПОУ 23357199, п/р 26003105023001 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Савкіна, буд. 6, кв. 152).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Яковлєву Анастасію Вікторівну (ліцензія серія АВ № 347173 від 03.09.2007 р., адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Метростроївська, 12/109). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 66-11-31) від 12 березня 2009 року у справі № 10/26-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Барського споживчого товариства «Срібна Хвиля» (23000, м. Бар Вінницької області, вул. Святого Миколая, 1, код ЄДРПОУ 32149960, розрахунковий рахунок 2600505640024 в АКБ «Правекс-банк», МФО 321983.

Ліквідатором банкрута призначено Бойка Сергія Васильовича (21000, м. Вінниця, вул. Київська, 116, кв. 50, тел.: 8 (067) 989-46-43, 575-473.

Заяви кредиторів приймаються впродовж тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон/факс: (0412) 402-426, E-mail: tender@co. ztoe. com. ua) проводить тендер з виконання робіт (закупівлі) щодо:

1. Заміни масляних вимикачів ММО-110 на ПС-110кВ «ЗМК» і «Ри хальськ» на елегазові вимикачі з комплектом захисту.
2. Реконструкції РУ-0,4кВ ЗТП з використанням обладнання ABB Kabeldon IP-system.
3. Телемеханізації РП м. Житомир.
4. Закупівлі вакуумних вимикачів 10кВ з комплектом захисту ліній 10кВ.
5. Закупівлі костюмів бавовняних з логотипом.

Останній термін подання тендерних пропозицій — 20 днів з моменту публікації.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б29/65-09 від 17 березня 2009 р. порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Стілмет» (код ЄДРПОУ 31944568, п/р 26001143678001 у ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 305299, юридична адреса: 49099, м. Дніпропетровськ, вул. Савкіна, буд. 6, кв. 146).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Яковлєву Анастасію Вікторівну (ліцензія серія АВ № 347173 від 03.09.2007 р., адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Метростроївська, 12/109). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) по справі № Б29/67-09 від 17 березня 2009 р. порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Стілко ЛТД» (код ЄДРПОУ 21869653, п/р 26007085109221 у Дніпропетровській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305017, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Машинобудівна, 1).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Яковлєву Анастасію Вікторівну (ліцензія серія АВ № 347173 від 03.09.2007 р., адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Метростроївська, 12/109). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3а, м. Луганськ, 91016) від 16.03.2009р. по справі № 12/15б визнано банкрутом ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СОЮЗ" (93653, Луганська область, Станічно-Луганський район, с-ще Вільхове, вул. Вокзальна, 1А, Інд. Код 23486637) та відкрита ліквідаційна процедура, на підставі ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором боржника призначений голова ліквідаційної комісії боржника Каргаєв Дмитро Миколайович, м. Луганськ, кв. Гайового, 8/8, тел.: (0642) 58-43-60.

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення за адресою: 91016, м. Луганськ, вул. Советська, буд. 75А.

Закрите акціонерне товариство «Поліфарб Україна» (далі Товариство) повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Полі фарб Україна» (далі Збори) відбудуться 12 травня о 10 год. 00 хв. за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Будьонного, 10.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про продаж акцій Товариства.

Реєстрація акціонерів буде здійснюватись з 9.00 до 9.45 в день та за місцем проведення Зборів. Для реєстрації акціонерам (їх представникам) при собі необхідно мати паспорт.

Господарський суд Луганської області постановою від 16.03.2009 р. по справі № 20/11б визнав боржника - Колективне підприємство «Сватівське районне сільське комунальне господарство», м. Сватове Луганської області, вул. Калініна, буд. 4-А, ідентифікаційний код 05439597, банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Будника Миколу Володимировича (ліцензія серії АВ № 397102 від 18.03.08 р. Адреса: 92600, Луганська область, м. Сватове, вул. Сасова, 83-а).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 11.03.2009 р. по справі № Б-48/02-09 ФОП Дорожко Володимир Іванович (ідент. номер 2332200595, вул. Левада, 13, с. Різдвяне, Валківський р-н, Харківської обл.) визнаний банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця від публікації.

Відповідно по постанови Господарського суду Луганської області від 17.11.2008 р. по справі № 20/83 б визнано відсутнього боржника - Селянське фермерське господарство «Дуванка», смт. Нижня Дуванка Сватівського району Луганської області, ідентифікаційний код 31648347, банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Будника Миколу Володимировича (ліцензія серії АВ № 397102 від 18.03.08 р. Адреса: 92600, Луганська область, м. Сватове, вул. Сасова, 83-а).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 12 березня 2009 р. по справі № Б-19/13-09 колективне сільськогосподарське підприємство "Маяк" (код ЄДРПОУ 00706705, вул. Новостроєнівська, 66, смт Краснокутськ, Харківської обл.) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліцензія АБ № 116164 від 24.12.2004 р.).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 11.03.2009 р. по справі № Б-48/01-09 ФОП Клімов Олег Олександрович (ідент. номер 2879117714, вул. Шевченка, 335, м. Харків) визнаний банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця від публікації.

---

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149 1.1 Поштова адреса замовника: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151 2. Інформація про предмет закупівлі: продукти нафтопероблення рідкі - трансформаторне масло, а саме: Лот 1: Трансформаторне масло ГК (ТУ 38.101.1025-85), або еквівалент; Лот 2: Трансформаторне масло ТКп (ТУ 38.401.5849-92), або еквівалент. 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане в газеті "Голос України" №25(4525) від 12.02.2009 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www.nerc.gov.ua за №76971. 4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими: 26.03.2009 р. 5. Вартість договору: Лот 1 - 143 000 (сто сорок три тисячі) грн. 00 коп. з ПДВ, Лот 2 - 369 350 (триста шістдесят дев'ять тисяч триста п'ятдесят) грн. 17 коп. з ПДВ. 6. Інформація про переможця торгів: Лот 1 6.1. Назва: ТОВ "Торговий дім Агрінол", код ЄДРПОУ 32365436 6.2. Поштова адреса переможця: 71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Мелітопольське шосе, 84/1 6.3. Телефон: (06153) 60-600 Лот 2 6.7. Назва: ТОВ "Східна мастильна компанія",код ЄДРПОУ 35420835 6.8. Поштова адреса переможця: 83065, м. Донецьк, вул. 60 річчя СРСР, 43 6.9. Телефон: (062) 386-82-32

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

Повторно продається майно ВАТ "АК " Свема" зі зниженням початкової ціни на 30%:

ЛОТ №1: Обладнання цеху №156.

Всього 33 найменування обладнання:

1.	Бак	1985	71776
2.	Бак	1985	71763
3.	Бак	1985	71764
4.	Фільтр-прес	1985	71652
5.	Фільтр-прес	1985	71651
6.	Трансформаторна підстанція	1972	315
7.	Вентилятор ЦУ-70 П-В	1985	71615
8.	Вентилятор ЦУ-70 П-В	1985	71614
9.	Кондиціонер-воздоохолоджувач	1985	71693
10.	Кондиціонер-воздоохолоджувач	1985	71697
11.	Кондиціонер-воздоохолоджувач	1985	71694
12.	Кондиціонер-воздоохолоджувач	1985	71695
13.	Кондиціонер-воздоохолоджувач	1985	71696
14.	Змішувач н/ст	1985	71643
15.	Змішувач н/ст	1985	71646
16.	Змішувач н/ст	1985	71645
17.	Змішувач н/ст	1985	71644
18.	Живильник н/ст	1985	71808
19.	Живильник н/ст	1985	71809
20.	Сушилка СВРТ-0,2 н/ст	1985	71761
21.	Сушилка СВРТ-0,2 н/ст	1985	71762
22.	Поліконденсатор н/ст	1985	71805
23.	Поліконденсатор н/ст	1985	71806
24.	Поліконденсатор н/ст	1985	71803
25.	Цистерна пересувна н/ст	1987	75610
26.	Цистерна пересувна н/ст	1987	75806
27.	Ємкість н/ст	1984	72364
28.	Ємкість н/ст	1986	72335
29.	Ємкість н/ст	1984	73769
30.	Воздухозбірник	1985	71606
31.	Воздухозбірник	1985	71607
32.	Станок свердлильний	1985	70568
33.	Обезповітрюватель н/ст	1985	71759

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд.1, м. Шостка, Сумської області.

Початкова ціна продажу: 48566 грн. 66 коп. (сорок вісім тисяч п'ятсот шістдесят шість грн. 66 коп.) в т.ч. ПДВ.

Сума застави: 5000,00 грн. (п'ять тисяч гривень 00 коп.).

Опис та стан майна: Фізичний знос - 20% - 97,5%. Стан майна - морально та фізично застаріле. Знаходиться в непридатному до використання стані, розукомплектоване. Корозія металу. Нормативний строк використання закінчився.

Умови продажу майна:

- проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (3414 грн. 00 коп. з ПДВ) здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;
- засоби платежу для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти;
- у випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається;
- повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг.

Аукціон буде проведений **"29" квітня 2009 року** об 11.30 год. за адресою: Сумська область ,м. Шостка, вул. Прорізна,12. Брокерська контора УУТБ ФГ "Озиме покоління ".

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот- 102 грн. 00 коп. разом з ПДВ та сума застави (без ПДВ) вносяться окремо на Р/р 260092564 в ВАТ "Ерсте Банк" в м.Київ, МФО 380009, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

За детальною інформацією звертайтесь в робочі дні до Брокерської контори ФГ "Озиме покоління" м.Шостка, вул.Прорізна,12, або за тел. 8(05449) 7 01 75 та 8(097) 926 35 77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись в робочі дні за тел. 8(097) 926 35 77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня припинення прийняття заявок на участь у аукціоні.

Господарським судом Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 17.02.2009 р. порушено провадження у справі № 5/65-09 про банкрутство ТОВ «Виробничо-комерційне підприємство «Техногаз» (21021, м. Вінниця, вул. Космонавтів, 39, код ЄДРПОУ 24901185, р/р 26001101318713 в ВД ЗАТ «ОТП-Банк», м. Вінниця, МФО 302720).

Розпорядником майна призначено Калініна Павла Олексійовича (ліцензія АБ № 176087, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 411, тел./ф.: 8 (0432) 52-03-41).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 03.03.2009 р. порушена справа № 11/1 про банкрутство селянського (фермерського) господарства «Зоря» (Кіровоградська область, Кіровоградський район, с. Володимирівна, вул. Куйбишева, 3, код 32394949, п/р 2600420224980 в КОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 323293).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Охінченка Сергія Михайловича (ліцензія серія АВ № 307371 від 28.03.2007 р., адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Журбинського, буд. 31).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 56 (4556)
СУБОТА, 28 БЕРЕЗНЯ 2009

Вчора в Міністерстві культури і туризму України презентовано програму «Рік Гоголя» — до 200–ліття з дня народження великого письменника

2—5 квітня в експоцентрі «Спортивний» відбудеться IV Весняний Київський книжковий ярмарок

ПОДРОБИЦІ

Чи повернеться булава Богдана?

Працівники національного історико-культурного заповідника «Чигирин» давно знають, що символ гетьманської влади, булава Богдана Хмельницького, зберігається у Варшаві, в музеї Війська Польського.

Нещодавно з'явилася можливість повернути знаменитий клейнод у колишню козацьку столицю, в експозицію музею великого гетьмана. Чигиринські науковці ведуть з польськими колегами переговори про рівноцінний обмін реліквіями. Так, українці за гетьманську булаву пропонують варшав'янам рідкісну старовинну рушницю з цікавим способом дії: зброя накачувалася повітрям, під тиском якого вилітала куля. Схожі рушниці мали поляки, які служили в армії Наполеона. Нині в польському музеї такого унікального експоната немає.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

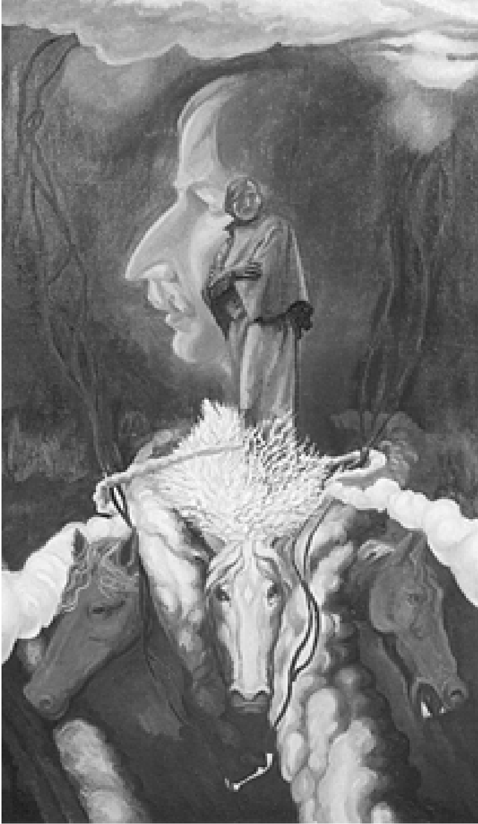
Під знаком реальної безкінечності

«Образи Миколи Гоголя» — так назвав свою виставку до 200-річного ювілею письменника відомий полтавський художник Володимир Дерябін. Відкрито її у Краєзнавчому музеї. Тема Гоголя виникла у митця давно, але тільки тепер двадцять одне полотно вдало поєдналося, взаємодоповнилося, занурюючи глядача у світ генія, в його філософію сприйняття життя. Речі, образи, їх відтворення переплітаються заворожуючими ритмами фантазії. Як підкреслює сам художник, кожен твір є своєрідною зустріччю з неосяжною і недосяжною реальністю, в якій перебували і герої Гоголя. Володимир Дерябін, вдало представивши цю виставку, вже мріє створити ще одну серію робіт — «Гоголь і природа». Ця тема, на думку митців, може ще більше захопити душі сучасників.

Лариса КОБА.

Полтава.

Фото автора.

«Вічний шлях». Картина полтавського художника Володимира Дерябіна, якого на творчість надихнули літературні образи Миколи Гоголя.

Музей заробляє гроші

До першої десятки українських музеїв, які найкраще заробляють на платних послугах, входить Кам'янець–Подільський музей–заповідник. Чим він «підкуповує» відвідувачів? І чи не стає гонитва за копійкою на заваді науковій та виховній місії музею? Про це розмова з його директором, почесним працівником туризму України Людмилою Станіславською.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

— Здавалося б, у невеликому місті можна оббігати всі принади за годину-дві, й більше сюди не повертатися. Та це зовсім не так, якщо йдеться про Кам'янець. Люди приїздять на кілька годин, а вдруге прибувають на день, два, тиждень. І повертаються ще... Офіційно: в 2008 році всі об'єкти музею відвідало 226 тисяч туристів, надходження становили 690 тисяч гривень, проти 512 — у 2007 р. Найбільше екскурсантів прибуло з Києва (25,5 відсотка), Хмельницької області (24,5), найменше — з Луганська та Черкас (від 0,3 до 0,6 відсотка).

— Лідером відвідування є Стара фортеця, сюди продали торік 79 тисяч квитків; кафедральний костьол Петра і Павла (73 тисячі), ратуша (48), картинна галерея (12), і найменше відвідувачів — у відділі археології, що в колишньому вірменському торговому домі.

— Ми прагнемо зробити популярними всі свої підрозділи. Хоча мені довелося бачити, як змінюються на обличчі іноземці після огляду відділу археології. Дізнавшись, яка стародавня українська культура, які унікальні її пам'ятки збереглися, вони вже по-іншому ставляться до нас. У музеї-заповіднику працює постійний аудит, що дозволяє бачити географію інтересу до наших експозицій, удосконалювати рекламу в тих краях, звідки до нас приїздять ще нечасто. Я переконана, вітчизняний туризм може принести немалий прибуток. Тому ми активно працюємо в областях. Організовані групи, які закуповують найдешевші тури, багато втрачають. Бо не можуть побачити всіх цікавинок музею. Ми запропонували тури довшого перебування, заохочуємо здешевленням квитків. Дбаємо й про розробку програми зацікавлення. Так, головною подією цього року стане відкриття експозиції, що розкриє історію Поділля і Кам'янця з 1917 року й донині. В Україні подібної експозиції немає, є лише виставки на теми окремих періодів. А ми хочемо показати історію в розвитку, бо жодна подія не виникає без причин і не минає без наслідків. Маємо 17 років самостійну державу — а багато людей не знають її історії! Радянська пропаганда так перекрутила минуле, що людям досі важко розібратися. Тому й патріотизму не вистачає. Наша експозиція буде непроста, навіть для декого важка, може, не всім і сподобається. Але музеї не для того, щоб комусь догоджати. Поруч із документами про радянський партизанський рух виставимо експонати з історії ОУН-УПА.

Кожен зал обладнується технічними засобами, тож настінна виставка не буде перевантаженою. Багато чого можна побачити на комп'ютерах. Прагнемо, щоб відвідувачі уявили себе на місці тих, про кого розповідають матеріали. Експозицію, яку відкриємо у травні до Дня міста, розмістимо й в Інтернеті. Звертаємося до земляків у всій Україні: якщо маєте фото, документи, мемуари — подаруйте музею. Ось голова обласного товариства «Меморіал» Олександр Корольов передав унікальні речі — лікарняні листки 1933 року, де засвідчено хворобу внаслідок опухлості кінцівок від голоду, передав карту-схему розміщення криївок та сотень УПА на терені області.

— Стара фортеця загалом мало вивчена. Тут переплетено кілька історичних періодів, про що вчені досі сперечаються, дворище було густо забудоване — Покровська церква, костел...

— Їх слід «підняти» і бодай законсервувати. Реставрацію опікується Національний історико-архітектурний заповідник «Кам'янець». В дворі є два пристінні виставкові корпуси, в одному з них плануємо розгорнути історію фортифікації та самої фортеці. Замок був окремою від міста економічною одиницею. У середні віки тут працювали ремісники трьох десятків професій. Держава вже кілька років виділяє гроші на реставрацію, а на експозиційну діяльність маємо заробити самі, знайти в місцевому бюджеті. Вирішили кожну вежу зробити міні-виставкою. У Рожанці жив колись підстароста з родиною, хочемо тут відтворити його житло. Лянцкорунська тісно пов'язана з правлінням князів Коріатовичів. У ній будуть і відповідні експонати, зокрема, друкарський станок XV століття, його ми вже придбали. На ньому туристи за невелику платню зможуть самі віддрукувати на згадку грамоту про надання Кам'янцю Магдебурзького права, що сталося за Коріатовичів. Видовищність забезпечить і обслуга музею, яка зодягнеться в костюми відповідного періоду. У Новосхідній вежі криниця з великим колесом буде доступна для тих, хто сам захоче стати «тягниводою», біжучи по колесу. В переліку послуг у нас є нічна театралізована екскурсія. Тепер плануємо й денні — у визначені години. Звичайно, коштуватиме це дещо дорожче. Та ніхто потім про гроші не шкодує, бо історію мало чути, її слід ще й бачити. Це довів і фестиваль військової реконструкції «Terra Heroica».

— Місто художників у минулому році розчерком пера чиновника втратило виставковий зал у новому місті...

— Гадаю, повертати виставковий не треба. Туди ходили тільки кам'янчани. Під мистецькі виставки краще облаштувати Новозахідну вежу в фортеці. Наш земляк, заслужений художник України Сергій Іванов, який нині допомагає підняти престиж кам'янецької картинної галереї, цю пропозицію схвалив. Це й з комерційного боку вигідніше.

— Чи є в планах музею «вигнати» з міста чужі сувеніри, натомість запропонувавши місцеві?

— Справді, те, що продається, переважно, приїхало з косівського базару, причому не найкраще. Я вже розповідала про «магдебурзькі» грамоти, які туристи можуть самі друкувати. Такі само недорогі сувеніри роботи місцевих митців ми продаватимемо в кожній вежі. А недавно нам передали ще один експонат — вірменський колодязь. Зараз вирішуємо, як подолати його сирість і розмістити там сувенірну крамничку.

— Музей має «екстремальні» об'єкти — мінарет, вежу ратуші. Прибуток зріс би, якби туди пускали туристів?

— Це вельми небезпечно, а мінарет ще й аварійний. Верхній балкон ратуші вузенький, тому дозволяємо у виключних випадках підйом лише для відомих майстрів фото. А от середній ярус можна зробити й доступним.

Записала Віра ШПИЛЬОВА.

В експозиціях — епоха кримських ханів

Історія кримського ханства постала в Кримськотатарському музеї мистецтв у Сімферополі. Тут відкрито виставку рідкісних гравюр, книг і карт XV—XVIII століть.

У чотирьох тематичних підрозділах — галерея кримських ханів, портрети державних діячів тієї буремної епохи роботи європейських і турецьких художників, колоритні типажі жителів і стародавні пейзажі та карти Криму, раритетні книги й наукові праці авторів, які вивчали Крим у XVIII—XIX століттях, спогади мандрівників. Усі вони розповідають про історію півострова й особливості культури кримських татар.

Кількість відвідувачів засвідчує: експозиція цікава всім, матеріали виставки являють значний інтерес не лише для сучасних дослідників, краєзнавців і науковців, а й для багатьох небайдужих і допитливих до глибин історії краю жителів і гостей півострова.

Напрочуд якісні копії рідкісних старожитностей надав колекціонер із Франції, кримський татарин Гулівер Алтін зі свого музею Ларішез. Потішений успіхом нинішнього показу, пан Алтін готує нову експозицію, що буде виставлена влітку.

...До речі, екскурсоводи відзначають зростання інтересу туристів у новому курортному сезоні й до місця упокоєння кількох династій кримських ханів — дюрбе (мавзолею) в колишньому Салачику (нинішньому Старосіллі), з якого починався Бахчисарай. Там до літа мають завершити масштабні реставраційні роботи.

Тут була перша резиденція кримських ханів, а неподалік понад 500 років тому облаштовано місце вічного спочинку правителя Криму Хаджі Герая. Він знаний тим, що вивів татар із гірського захисного пристанища на плато Чуфут-Кале в низину, зручну для життя. Для засновника Бахчисарая, який закінчив свої земні дні в 1466 році, спорудили усипальницю зі склепом. Пізніше над нею, за наказом ханського сина хана Менглі I Герая, звели в 1502 році величне дюрбе, яке й досі вважається архітектурним шедевром. Його витончені узори на камені сховані нині за риштуваннями.

Як уже писав «Голос України», відкрито цей об'єкт нещодавно. За декілька століть значну частину дюрбе сховали шари грунту. Нижче рівня землі виявився і склеп. На стіні мавзолею напис: сура з Корану про «введення чоловіків і жінок в райські сади, щоб пробачити їм їх злодіяння».

Доля цього дюрбе щаслива — воно не було зруйновано й пограбовано, хоча пролізти сюди древні грабіжники намагалися. Та не змогли пробитися крізь перекриття монументальної споруди, яка пережила навіть два потужні кримські землетруси. Щоправда, відтоді залишились тріщини. Тепер їх «лікують» реставратори і знавці історії з Києво-Печерської лаври, Інституту археології України, Інституту молекулярної біології та генетики НАНУ, НДІ «Шельф».

Знайдені тут речі успішно рятують у спеціальній лабораторії. Зразки розшитих золотом стародавніх тканин удалося зберегти так добре, що невдовзі вони стануть новою експозицією музейної колекції. А попереду ще чимало сенсацій, адже вивчається значний обсяг знайденого, разом із залишками рослин та їх насіння, дбайливо зібраного під час розкопок.

А 18 надгробків дюрбе вирішено не тривожити навіть для того, щоб ідентифікувати й відтворити істинні образи колись грізних правителів Криму. Одразу після закінчення реставрації це місце освятять і знову надійно запечатають.

Віктор ХОМЕНКО

Крим.

Головною подією цього року стане відкриття експозиції, що розкриє історію Поділля і Кам'янця з 1917 року й донині

До Міжнародного дня театру

Учорашній затишок сьогоднішніх дворів

У Донецькому академічному українському муздрамтеатрі відбулася прем'єра — «Истории нашего двора». Це ретро-мюзикл. Великий, красивий і добрий.

Ідея чудова, однак на тлі недавніх суперечок навколо присвоєння Донецькому національному університету імені Василя Стуса прем'єра набуває ознак такого собі лакмусового папірця, що виявляє ті чи інші уподобання в Донецьку та в регіоні. Можна бути певним: ретро-мюзикл сприйметься дуже добре, якщо дивитися його без претензій до нашого не такого далекого минулого. А в когось претензії будуть. Бо у згаданих суперечках навколо Стуса саме слово «ретро» звучало як звинувачення...

Отут я ставлю крапку для відліку. Ця вистава — за мотивами радянських пісень 1960—1970-х років. Її завдання — відтворити атмосферу тих часів. Для цього використано багато чутливих рецепторів людини: не тільки очі та вуха, а й смак. У день кожної вистави глядачі матимуть змогу поласувати їжею за рецептами недавньої минувшини — докторською ковбасою, булочками по 3 копійки, пиріжками по 5 копійок, морозивом тощо. На вході до театру бажаючі зможуть навіть отримати зразки грошей — рублів, які ще в когось затрималися в гаманцях на спогад. Це весело!

Провідна лінія вистави пролягає в межах «двору». Двір — ключове слово мюзиклу. Двір — це те коло близькості в великих групах людей, яке вчить спілкуватися й готує до виходу у велике життя.

У прес-релізі сказано: «Двір — це цілий соціальний організм. Це відчуття захищеності... це — мікросоціум... спосіб самоорганізації дітей... це перший досвід дружби й любові».

Автор лібрето, режисер-постановник та хореограф мюзиклу — молодий, талановитий Василь Маслій, добре відомий креативними рішеннями хореографічних постановок. Широка аудиторія знає його балет для дітей «Петя і Вовк» Сергія Прокоф'єва, «Академія тітоньки Клави» К. Сен-Санса та модерний балет для дорослих «Ромео і Джульєтта». Третя велика постановка Василя Анатолійовича стала, здається, спробою поєднати всі покоління — батьків, дідів та онуків. Надзавдання вистави — відновлення атмосфери доброти й тепла, з чим і асоціюються затишні міські дворики у всіх, хто має добрі спогади про свої ранні роки, що проминули в Союзі.

Ностальгічні чисті й світлі картинки, принаймні на певному рівні сприйняття, втішать багатьох. Загалом виставу присвячено 140-літтю Донецька. Декорація являє собою одну велику вулицю (можна вгадати вулицю Артема), центральну площу — площу Леніна. Умовно — це «наш» донецький дворик.

Будинки, відтворені, здається, в повну величину, виростають аж до неба і йдуть у перспективу вздовж вулиці. На заднику — теж будівля місцевої архітектури, що замикає горизонт. А над усім цим високе, просторе, ясно-блакитне, насичене (здається, так) чистим повітрям небо з тендітними білими хмарками. Так побачила рідне місто художник-постановник Світлана Слюнкіна.

Фото В'ячеслава ПАЩУКА.

Красиво. Багато простору. Стільки, скільки потребує балет. Єдине, що ще з'являється на сцені, — лавки, на яких сидять дівчата, парочки. На репетиціях ще можна було бачити фотопроекції на екрані: там змінювались фотографії з життя старого Донецька. Отже, вистава про життя, історію, людей, душу Донецька. Але про саме місто не йдеться в жодній із пісень, всі вони просто з репертуару «тих часів».

У виставі, окрім балету, працюють вокалісти (хормейстер — заслужений діяч мистецтв України Тетяна Пащук). Усі молоді. Танці — з елементами класичного й модерного балету, але все це в стилістиці 60—70-х, за якою, як виявилося, скучили. Гарні платтячка, авоськи, вуличний автомат з газ-водою... все це чисте й майже святе для багатьох! От в усьому цьому, на мій погляд, люди й відчують концентрат доброти. Але все це, накладене на умови сьогодення, може лише поглибити сум. Адже нам нагадують про те, чого тепер немає вже навіть у потаємних прагненнях людини. Замість порозуміння між людьми — політичні баталії, замість теплоти і простоти стосунків — бізнесова конкуренція, де виживає сильніший. Банально кажучи, немає того удаваного світлого майбутнього, до якого так ніхто й не прийшов, та вже навряд чи коли хтось прийде, бо все воно залишилося у старих двориках.

А ті дворики тепер займають автостоянки, магазини, офіси. І лише небо, коли дуже синє, нагадує, що життя прекрасне.

Ірина ГЕРМАНЮК.

На знімку: сцена з вистави.

«Kurazh» — це заклик до дії

Сцена з вистави «Kurazh». У ролі матінки Кураж — актриса Валентина Шиманська-Мартинова.

В Івано-Франківському академічному обласному муздрамтеатрі відбулася прем'єра вистави «Kurazh» за п'єсою німецького письменника Бертольда Брехта «Матінка Кураж та її діти». Постановку здійснив київський режисер Мирослав Гринишин, який назвав її своєю «сценічною фантазією».

Робота тривала близько п'яти років. «Коли я міркував над ідеєю вистави, то розглядав звичайну людину в таких умовах, коли вона мусить вхопити себе за волосся, щоб піднятися заради себе, заради близьких. Не скласти руки і просто чекати, що буде, а діяти. Бертольд Брехт писав про війну, передбачаючи її і застерігаючи від неї людей. Ця тема є дотичною до сьогодення, адже нині в державі йде прихована війна проти народу, — каже Мирослав Гринишин. — І, власне, завданням вистави є закликати людей до дії, викликати у них стан активності та бажання боротись».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Фото автора.

Гірко-солодке кохання

У театрі «Сузір'я» знають «ВСЕ про кохання». Так називається вистава за п'єсою Олександра Олеся «На свій шлях», що присвячена нещасній любові. Режисер Олексій Кужельний різними засобами виразності — елементами живопису, мультиплікації, фотографії, кіно, театру ляльок і акторською грою — розкрив різні іпостасі любові, гіркої й солодкої одночасно. Врешті, перед нами кілька історій, серед яких глядач має нагоду впізнати свою особисту.

Стосунки можна з'ясовувати по-різному. Або мовою поезії та живопису, або — зі скандальним збиранням речей. Можна —лежачи в ліжку, у перерві між любощами. Або сварка переросте у бійку і трощення посуду. Що далі, то жорстокіше.

А чи хтось задумувався, навіщо їх з'ясовувати взагалі? Адже любов — це здатність відставити свої інтереси вбік та жертвувати собою заради коханої людини. На жаль, ця істина людству важкодоступна, відтоді як між Адамом і Євою пророз змій і стався перший гріх. Тоді й зародилося бажання дбати тільки про себе. Звідси й пішли усі негаразди та сварки.

Мотив першого гріха є у виставі. На відео, коли зображено щасливі моменти життя закоханих, чиясь рука простягає яблуко. Чоловік (актор Вадим Полікарпов) затикає жінці (актриса Світлана Штанько) рота тим яблуком, щоб її слова стали нерозбірливі, щоб ми розуміли лише його. Він бере її силою, обманувши. Коли чоловік закрив їй рота і почав обв'язувати, жінка, мабуть, подумала, що це якась гра, і отямилась пізно, як вже була повністю обмотана.

А ось, очевидно, настав час весілля. Руки чоловіка розрізають навпіл яблуко, вичищають звідти серцевину і, вдавивши у цей отвір маленьку іграшкову лялечку — наречену, затискають її між двох половинок яблука. Може, це свідчить про те, що чоловік вважає жінку зерном спокуси, перед якою він колись не зміг устояти.

А може, яблуко — це і є той чоловік, а жінка — його серце, тобто, найдорожче, що в нього є і що він боїться втратити? Тоді зрозуміло, чому вони врешті лишаються щасливими.

Дарина ОТВАГА.

ПРЕМ'ЄРА

У Львівській опері вперше звучить «Орфей і Евридика»!

У Міжнародний день театру у Львівській опері — прем'єра. Квитки розкуплені заздалегідь, адже вперше з цієї славетної сцени звучатиме французька версія опери «Орфей і Евридика» німецького барокового композитора Х. Глюка.

Виставу створив польський режисер Збігнєв Хшановський, для якого це вже друга співпраця з театром. Добре знаючи колектив, він замислив масштабну постановку. На думку Хшановського, інструментальна музика, на яку багата опера Глюка, відкриває колосальні перспективи для режисерських фантазій. Саме тому він практично нічого не відкидав у музиці, а «пристосував оркестрові епізоди для створення хореографічної альтернативи солістам у співаних сценах». Отже, хоч опера має всього чотири персонажі, у виставі зайнята значна частина колективу театру, який всі останні дні жив у творчому піднесенні.

«Я хотів побудувати цю виставу на великій театральній метафорі, — сказав п. Хшановський, — і це цілком природно, адже тема наближує нас до грецької культури, де зародився європейський театр. Упродовж вистави на сцені у масках працюють слуги просценіуму. Наприкінці дії вони скидають маски, та під ними виявляються нові — як символ незбагненної багатоликості й невичерпної мистецької таємниці Театру. З приємністю хочу також зазначити: вистава створена в оточенні друзів та їхній гармонійній співпраці. Тому так злагоджено танцює балет, гарно звучать хор і оркестр. Така досконала сценографія братів Риндзаків і дивовижні костюми Оксани Зінченко-Лисик! А візуальна картина вистави не була б повною, якби не чорний дзеркальний настил на сцені, який Львову передав у подарунок Великий театр у Варшаві».

Здається, найскладніше в нових оперних постановках — знайти відповідні голоси. Однак мало того, що у Львівській опері голос Орфея звучить ідеально за задумом, так колектив спромігся ще й на два повноцінні склади, майже всі — заслужені артисти України: Орфей — Наталія Дацько та Тетяна Махновська, Евридика — Любов Качала та Наталія Романюк, Ерос — Наталія Курильцев та Юлія Лисенко, Блаженна тінь — Яна Войтюк та Світлана Мамчур. Цікаво, що 5 квітня буде абсолютно жіноча прем'єра — до головних виконавців приєднається також диригент Ірина Свистун.

Ця прем'єра чи не найдорожча серед останніх постановок —500 тисяч гривень. Це ніби своєрідна відповідь економічній кризі й доказ того, що опера у Львові — на піднесенні. Адже всі витрати театр спромігся оплатити сам, з коштів, зароблених колективом останнім часом.

Ірина ЄГОРОВА.

Ця вистава — за мотивами радянських пісень 1960—1970-х років

КУРІНЬ

№ 56 (4556) СУБОТА, 28 БЕРЕЗНЯ 2009

На території України, за прогнозами синоптиків, очікується малохмарна з проясненнями погода. Вітер північно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі становитиме від 0° до 6° тепла, на півдні Криму до 8° з позначкою плюс, вдень 7—13° тепла. На решті території вночі 0—3° морозу, вдень 7—11° тепла; в Карпатах уночі до 9° морозу, вдень від 1° морозу до 3° тепла. На Київщині без істотних опадів. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 1—3° морозу, вдень 8—10° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 БЕРЕЗНЯ

❒ 1709. Народився Олексій Розумовський, державний діяч Російської імперії. Сприяв відновленню гетьманства на Україні. ❒ 1918. У Канаді створено Товариство об'єднаних українців. ❒ 1925. Народився співак Дмитро Гнатюк (баритон). ❒ 1939. Закінчилася громадянська війна в Іспанії. Мадрид здався військам генерала Франко. ❒ 1944. Миколаїв визволено від німецько-фашистської окупації. ❒ 1994. Помер французький драматург румунського походження Ежен Йонеско. Один з основоположників нелогічної, трагікомічної драматургії, яка одержала назву «театру абсурду» («Маячня удвох», «Носоріг» тощо). ❒ 2007. На Харцизькому трубному заводі відбувся пуск нової лінії з виробництва одношовних труб великого діаметра.

Сузір'я Циклопа

(Ньюгомо сапієнс)

КАЗКА

У недавно виявленому сузір'ї Циклопа днями знайшли біля однієї з його зірок якусь планету, щодо назви якої ще ведуться суперечки. З огляду на марнославство вчених. Чи займаються вони іншою справою — встановленням і уточненням розміру планети та інших її параметрів, — поки що невідомо, бо тепер зайняті вони ще однією справою — на планеті виявлено життя! Яке теж невідомо наскільки розумне і в який бік спрямовано його розум. Тому що коли в той, то краще хай буде воно нерозумним.

Як стало відомо з учорашніх повідомлень про досягнення вчених на цій планеті, знайдено на ній живі істоти (наскільки розумні, теж іще невідомо), подібні до нас, але тільки в профіль, мов наче були вони двовимірні: тому що в них, хоч голова теж одна і теж один рот і один ніс, однак око в них одне, вухо одне, одна рука (знову-таки ще невідомо, чи тільки бере, чи і дає теж) і одна нога. Стосовно хвоста нічого невідомо, бо вони теж замість шерсті носять одяг.

Як припускають учені, причиною такої напівлюдяності є недостатність маси ДНК, а також однобокість її генетичного ланцюга — лівого в жінок і правого в чоловіків, який складається з двадцяти чотирьох хромосом, тобто половини числа наших, оскільки дванадцята пара є функцією бідності та дурості.

У зв'язку з цим деякі вчені вже твердять, що причина такої однобокості полягає в самій назві сузір'я. Тому що якби воно не називалося сузір'ям Циклопа, його мешканці мали б хоча б двоє очей. Адже давно відомо: як ви шхуну назвете, так вона і попливе.

Правда, деякі вчені (інші деякі) йдуть ще далі: як уже встановили вони, в той час, коли в нас розлився Великий Потоп, у них там розлилася Велика Криза, котра хоча й не залишилася без втручання Міжгалактичного Валютного Фонду, та криза ж є криза.

Оскільки думки різних учених уже висловлено і викладено, в порядку речей вважаємо викласти і свою, невчену: ми гадаємо, там була не просто Велика Криза, рівна Великому Потопу, а набагато більша від нього за розливом. Тому довелось однобоким планетянам не тільки в усьому заощаджувати (не всім, звісно. Як це буде і в нас, коли раптом розіллється подібна Криза), а й заощаджувати навіть на масі власної ДНК! Звідси і вся однобокість. Яка ніяк не могла не з'явитися за стільки років.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Фото Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО.

Одкровення алкоголіка

Я правий чи ні — не знаю:
День почав зі склянки чаю,
Та через душевні муки
Так тремтіли в мене руки,
Що ні з того і ні з сього
Вилив чай собі на ноги.
Біль такий,
що ледь не плачу.
А горілка ж не гаряча!
Що ж тоді, виходить, зранку
Треба наливати в склянку?
Я оглянувся довкола:
Як погано безтолковим!

Володимир СЛЄПЦОВ.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Кололітературна аксіома

Для того, хто нічого не читає, літератури нема.

Спіть спокійно

Оскільки все вирішують гроші, то 97% населення може спати спокійно, у нього грошей нема!

Місцеві резерви

До Європи нам ще зарано, адже ми ще й у себе не все роздерибанили.

Соціальний зріз

Судячи з цін, 95 % населення — це олігархи, депутати й міністри.

Олександр ПЕРЛЮК.

Порада плагіаторам

Не черпайте натхнення з чужого казана.

Підступи гордовитого сусіда

Мало того, що називають Хохляндією, то ще й норовлять зробити Лохландією!

Студентові до уваги

Практика показує: замість того щоб напередодні іспиту класти товстий конспект під подушку чи п'ятака під п'яту, куди ефективніше покласти велику купюру в заліковку.

Місця треба знати!

Кожний має знати своє місце.

Борис РЕВЧУН.

ДОШКА ПОШАНИ

Є нюанс

Матвій Ганапольський, російський журналіст (відповів на заяву українського прем'єра про брюссельські документи):

— Хай Тимошенко не ображається, якщо наступного разу ЦСКА все-таки переможе «Шахтар». Тільки з маленьким нюансом: «Шахтар» не покличуть на матч. Або покличуть, але не дадуть ударити. І це буде просто перемога.

Від чергового:

— А деяких російських журналістів з українським корінням постійно кличуть коментувати ці ігри: щоб на біле говорити чорне, на перемогу — поразка. Тільки є маленький нюанс: як кажуть футболісти, на чужій поразці в рай не заїдеш!

Сміливіше!..

Геннадій Москаль, НУ—НС (про можливість участі в президентській гонці Л. Кучми і В. Медведчука):

— Чим довше я знаю нинішнього Президента України, тим більше мені починає подобатися Леонід Данилович.

Від чергового:

— То в чім же річ? Подобається — спитайте дозволу в Медведчука і цілуйте...

Ми кажемо партія — розуміємо табуретівка?

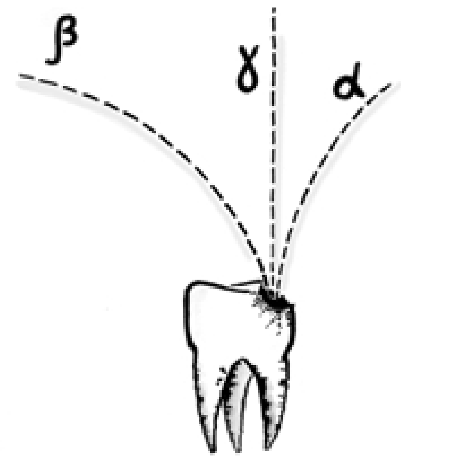
А. Ропотенко, в. о. голови Центрального виконкому партії Народний союз «Наша Україна» (про жалюгідне фінансове становище партії):

— Ми все-таки партія, а не виробник табуреток...

Від чергового:

— От чому ваші партійці мовчки йдуть. Стояти в партії — ноги болять, а сісти на табуретки бояться. Бо в якій партії ці табуретки зроблено — невідомо. А раптом у «Єдиному центрі» чи Партії регіонів?!

Язик мій — ворог мій

Вадим Колесніченко, Партія регіонів (про європейців і брюссельські документи щодо ГТС):

— Абсурдно й те, що Росію навіть не допустили до обговорення цієї декларації. Дідусі з будинку для старих вирішили показати свої вставні зуби. Але ці вставні зуби швидко вилетять, коли в квартирах стане холодно.

Від чергового:

— А якщо придивитися уважніше, то в деяких наших політиків не те що зуби — і язик вставний! З глибоким російським імперським корінням!

Хлопчик шукає дівчинку

Борис Колесніков, Партія регіонів (про Леоніда Кравчука):

— Він на мене сьогодні справляє дивне враження. Розумієте, ну не можна бути у вісімдесят років хлопчиком на виклик. Хоч це і грубо звучить, але це так.

Від чергового:

— А деяким вашим колегам недавно так кортіло викликати на зустріч одну дівчинку, що саме для цього підняли з ліжка 80-літнього хлопчика. Хоч зустріч і зірвалась, але дивність залишилася!

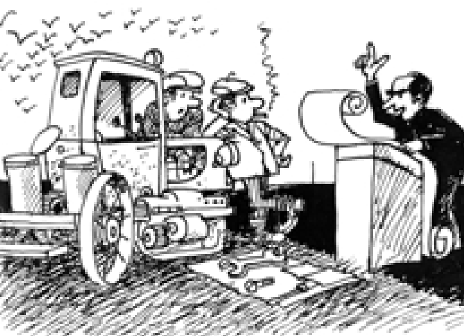
Влада — рада

Анатолій Толстоухов, Партія регіонів:

— Ситуація, загалом, проста і зрозуміла: в ліжку української політики лежать безсила влада і опозиція, яка ще не прокинулася...

Від чергового:

— Просто опозиції так зручно: вона спить і бачить себе владою. А влада теж рада: вона лягла і хоче, щоб їй дали поспати.

Земле, Свята земле! Я Черновецький, іду на посадку

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Я відчуваю дуже великі проблеми зі здоров'ям. Найближчим часом я вирушу знов на Святу землю, тому що погано почуваюсь, я маю заспокоїтися, про все подумати.

Від чергового:

— А ми боїмося, що у Святої землі тепер будуть великі проблеми з тарифами на житлово-комунальні послуги...

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 574

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

